

KOJI JE DAN HRIŠĆANSKA SUBOTA?

Od Mr. HERBERT W. ARMSTRONG

GLAVA PRVA

...IPAK, DA LE TU IMA BILO KAKVE RAZLIKE?

Bez dvojbe mnogi istaknuti Hrišćani prihvatili su Nedjelju kao Novog Zavjeta Dan Gospoda. Muslimani održavaju Petak. Neke vjere ne održavaju ni jedan. Ipak, tu ima nekih koji tvrde da sedmi-dan Subota je još prihvatljiva. Ne održavati je, oni kažu, jeste grijeh – i kazna vječnom smrću! Svakako to je prilično oubiljno tvrđenje.

Manjina uzima to ozbiljno-ali to ne pobija poriče zahtjev. Da li si ti ikada ozbiljno razmatrao ovo pitanje? Ako mi neko kaže da moja kuća gori, neću mu se smijati i da odbijem da to uzmem za šalu. Provjeriću, i uvjeriti se! Ako je on lagao, onda to u stvari znači da je moja kuća ne gori.

Naučio sam u prošlim godinama da to može biti jako ozbiljno da to olako shvatim, ili da to uzmem jednostavno. Mnogo je pametno i sigurno pokupiti sve podatke i onda odlučiti. I jednom je važniji vječni život nego kuća.

Malo ih shvaća, danas, da Subota protiv Nedjelje kontraverzija je bjesnila za vrijeme prva tri vijeka Hrišćanske ere. Neredi i krvoprolića su se gomilala. Milioni su mučeni i pobijeni povodom ovog pitanja. Ko je prav? I, poslije svega, da li to ima kakve veze?

PROMJENLJIVO VRIJEME

U prošlim godinama i ja sam bio suočen sa ovim pitanjem. Moja je žena rekla da je pronašla, u Bibliji, da su Hrišćani obavezni održavati Subotu-Petkom od zalaska sunca do Subote o zalasku sunca. Bio sam iznenađen, ljut. Za mene je to bio odvratn fanatizam. Imao sam razlog-mnogo njih! “Ne možeš ti meni govoriti da su sve ove crkve i vjere pogrešne!”. Kazao sam u pouzdanom gnjevu.

Bio sam izazvan da razmotrim ovo pitanje-za prikupljanje svih činjenica! Bio sam ljuto izazvan u ozbiljno istraživanje. Nisam mogao da ignorišem to pitanje. Imao sam to pitanje da živi pored mene. Uselilo se u moju kuću!

Odmah čim je to pitanje bilo potegnuto, broj drugih pitanje jurilo je kroz um. Ne trebamo li mi da prilagodimo našu vjeru uz promjenu vremena? Poslije svega, nije li Biblija pisana nekih 1900 godina ranije? Mi živimo u mnogo drukčijem svijetu danas! To je jedan argumenat. Zar, mi nismo slobodni da razmotrimo našu vlastitu vjeru? Hoćemo li mi ustupiti diskusiji našoj vlastitoj vjeri, u konačnoj osudi. Možda je bolje da doznamo istinu!

Neki će možda pitati, “kako će ovaj svijet, kako je sada organizovan, održavati sedmi-dan Subotu? Svijet je ugladen ya Nedjelju”. Ili, predstavimo ti putuješ na brodu, da li ti očekuješ da će oni ustaviti motore i prestati sa plovidbom na počinak sunca Petkom”? “Što je sa javnim korištenjem u velikim gradovima? Strujom, vodom, plinom. Morali se policijsko odjeljene zatvoriti i dozvoliti kriminalu da uživa”?

Predpostavimo da je država u ratu. Trebaju li naše oružane snage prestati sa ratom u Petak večer”? Neprijatelj možda ne bi vidio tako! “Ali, zar vrijeme nije izgubljeno? Kako mi možemo znati da je današnja Subota isti dan sedmice kakva je bila u početku-ili u Mojsijevo vrijeme?Nije li tok sedmice uzmješšan od samog početka stvaranja? Ta pitanja, isto, će biti odgovorena sa dokazima u ovoj brošuri. “Ipak” neko može da rezonuje sa zaključkom, kakva moguća razlika može biti koji dan, ili da li ga održavamo”? Ovo pitanje-i mnoga-moraju biti odgovorena! I biće u ovoj brošuri!

Prije svega, u svijetu gdje je zavedeno organizovano Hrišćansko održavanje Nedjelje, gdje možda većina naroda ozbiljno ne održava ni jedan dan kao sveti, koliko mi možemo znati? Da li tu postoji vrhovni autoritet, sa silom života i smrti nad našom vječnosti sa silom da objavi, i postavi pravilan odgovor? Ali sa kakvim autoritetom Hrišćani održavaju Nedjelju; Muslimani Peta; Subotari Subotu; a drugi

ni jedan dan? Da li postoji neka vlast za održavanje Petka, Nedjelje ili Subote? U stvari vidljivo je da svi ne poznaju isti ovaj autoritet.

AKO NEMA BOGA

Dozvoli mi da kažem otvoreno ovdje, da ako nema Boga-ako bi ja izostavio Boga izvan slike-onda ja ne vidim kako bi bilo moguće učiniti bilo kakvu razliku!

Nema načina da mogu zamisliti kako čovjek može da rezonuje u svom sopstvenom umu odvojeno od jedne Vrhovne Vlasti, zato ipak može biti neka razlika koji dan-ili da li ga trebamo održavati.

Ali Svemogućí Tvorac Bog postoji! Njgovo postojanje lako je dokazati. Bog se izratio slikovito, da li čovjek priznaje ili ne tu činjenicu! Taj Veličanstveni Bog postavio je u pogon, neumoljivi pokret nevidljivog zakona odnoseći se također na ovo pitanje. Taj Bog i taj zakon postoji-oni žive-oni su aktivni! I njihov opstanak, njegova djelatnost, ne ovisi o čovjeku-ili čovječanstvu-ostvaruju njihov opstanak.

Svemogućí Bog drži ključ života i smrti! Od njega sudbina tvoje je odlučena! Za vječnost! I to je razlog što pravi razliku-za tvoje dobro sada, i za tvoju budućnost! Tako, prije svega, mi moramo riješiti jednom za uvijek, šta, ili ko, je Vrhovni Autoritet pred kojim trebamo da stanemo na sudu. Da li takav autoritet razjašnjava zašto to pravi razliku-i kakve su posljedice za neposlušnost ili nemar?

Da li ti shvaćaš da tu ima jedno vjersko tijelo koje polaže pravo da je nepogrešiv autoritet? Tvrdeći, da Biblija, "nije dovoljni vodič u raj" Tvrdeći, kroz svoje vlastite vjerske vođe, da to, sa svojim nepogrešivim autoritetom, zamjenjuju Nedjelju umjesto Subote. Ovo vjersko tijelo prikazuje činjenicu da svi Nedjelje-održitelji narod-koji obuhvaća Zapadni svijet kao cjelinu-pokorili su se njegovom diktumu za održavanje Nedjelje kao dokaz njenog apsolutnog autoriteta.

Nedavno jedna vjerska vlast izjavila je da ti možeš istraživati Bibliju od Prve Knjige Mojsijeve do Odkrivenja, i da nećeš naći ni jedan redak ili stih ovlašćavajući Nedjeljno svetkovanje-koje je Biblija zavela održavanje svetog sedmog-dana Subotu-i da ta jedina vlast za održavanje Nedjelje je osnovana na ediktu čovjeka.

Zaključak je da su jedne uzastopne vjerske crkvene vođe ukinule autoritet Isusa Hrista. Ovo može da iznenadi mnogi vjerski narod. Tvrdi se da je Hristos predao svoju crkvu Petru i njegovim sljedbenicima. Na prostom jeziku, Hristos "je odustao" kako je i bilo-da čovjek upravlja umjesto Hrista, kao glava crkve. Ali mnogi vjerenici ne prihvaćaju ovu ideju nepogrešivosti. Šta, je onda, istina? Da li si ikada stvarno razmišljao da bi dokazao sam sebi da li Bog postoji? Možeš li stvarno dokazati, sa neopozivim i pouzdanim dokazom, da je Bog tvorac-da on vlada kao vrhovni i nepogrešiva vlast nad svim svojim stvorenjima-cijelim svemirom?

Da, ti možeš to dokazati-u koliko ne želiš priznati istinu! Možeš li ti dokazati, također, sa sveta Biblija je opunomoćena riječ Božija-Njegova nadahnuta poruka i udžbenik čovječanstvu-jedan pouzdani autoritet, sa kojim će se čovječanstvu suditi? Da, ti možeš dokazati, isto, u koliko ne odbiješ da priznaš istinu. Isus Hristos je osnivač prave Novog Zavjeta Crkve Božije.

KADA JE HRISTOS OSNOVAO CRKVU?

U stvari, kad je Hristos osnovao, ili odpočeo Božiju Crkvu-dok je još bio kao smrtno biće, ili poslije vaskrsnuća i odlaska u raj? On je jednostavno propovjedao poruku-sveto Jevanđelje-svojim učenicima za vrijeme svog smrtnog-ljudskog života! Ali crkva Božija je osnovana-počela-na dan Duhova, 31. A.D. Poslije kada je Hristos vaskrsnut proslavljen, i otišao na prijesto Boži u raj.

Sada, kada je Hristos kako se predpostavlja da se "povukao", kao Glava Crkve, predao upravu Crkve čovjeku? Ne poslije osnivanja crkve i u početku-pošto ranije nije bilo nikakve crkve da se preda!

Onda zašto vjerske vođe odbacuju autoritet zapisa-čak pokušavaju da uspostave svoj vlastiti autoritet na autoritet koji su oni odbacili i ne priznaju ga-navod iz Mateja 16:18?

Isus je upitao svoje učenike što oni misle ko je On, Petar je odgovorio da je on Hristos-ili rorečeni Mesija-sin Boga živoga. Isus je odgovorio da tijelo i krv (čovjek

m.p.) nije tebi javilo, nego Otac moj koji je na nebesima. Onda je Isus dodao: "A ja tebi kažem: ti si Petar" (Grčka nadahnuti riječ, Petros koja znači kamen) "i na ovom kamenu" (Grčka nadahnuti riječ, petra. Znači: rub, polica, greben od kamena ili prosto greben) sazidaću crkvu svoju" (Matej 16:18).

Sada, pošto se tvrdi da je taj kamen na kome je Crkva osnovana jeste Petar-a ne Hristos-vidi stvarni značaj, kako ga je u originalu napisao Matej. Matej je pisao na Grčkom jeziku. Tada nije bilo engleskog jezika. Današnji Engleski prevod jeste sa originalnog Grčkog jezika. (Mi znamo da je Isus kroz Stari kao i Novi Zavjet poznat kao stijena a ne Petar. (p.p.).

Petar je također zvan Kifa (Grčki Kephas, sa Aramainskog Kepha). U Jovanu 1:40-42 piše kako je Andrija Simona Petra brat, našao Petra, i doveo ga kod Isusa. "A Isus pogledavši na nj i reče: 'ti si Simon sin Jonin ti ćeš se zvati Kifa' koje znači Petar". Engleska riječ "stijena" jeste prevod sa Grčke riječi petros, znači jedan kamen ili gomila kamenja. Također Grčka riječ Kifa znači kao kamen odnosi se definitivno na živog čovjeka.

Ali kad je Isus rekao "na ovom kamenu sazidaću crkvu svoju" (Matej 16:18), Grčka riječ kako je napisana originalno od Mateja, nije bila ni Kifa ili petros, već petra, što znači velika masovna stijena.

"... i TA STIJENA BIO JE HRISTOS

Vidi nekoliko drugih zapisa gdje je ova ista Grčka riječ petra upotrebljena. U Mateju 7:24, Isus je govorio o čovjeku koji zide kuću na kamenu. Grčka riječ je upotrebljena kao petra. Može li čovjek zidati kuću, tako čvrstu da se ne sruši na kamenju ili stijeni?

Svakako ne! u Sledećem stihu, Isus kaže da se neće srušiti, ni u kiši ni vodi, ni vjetru kad dune neće je srušiti jer je podignuta na stijeni. Tako ova riječ petra označava veličinu jedinstvo i snagu! Ona je označena također kao jedna masovna stijena.

U Mateju 27:60 govori nam da je grob u kome je Isus bio zakopan, poslije razapeća, bio je isječen u kamenu-petra! To je masovna stijena, a ne jedan kamen. Bio je tako velik da za cijelu familiju mogao se isklesati grob. Ja sam vidio tu stijenu. Ulazio sam u taj grob! To je ogromno velika stijena, a ne mali kamen!

Grčka petra ne može označavati živog Petra, već predstavljenog Hrista! Govoreći o Izraelju pod Mojsijom, u pustinji, Pavle je napisao: "...Jer pijahu od duhovne stijene koja je išla za njima, a stijena je bio Hristos" (1. Korinćanima 10:4)

Odnoseći se na Lidel Skota (Liddel Scott) Grčko-Engleski Leksakon. "Nema primjera dobrom pisanju, za petra u smislu za petros". Naprotiv, petros je "različitiji od" petra. U prostom govoru, onda, ta petra bila je Hristos-a mali kamen, petros ili Kifa bio je Simon Petar. Ovo je riješilo to pitanje jednom za uvijek.

HRISTOS JE GLAVA CRKVE

Da li je Petar glava Crkve? Šta je sam Petar o tom rekao? Petar, govoreći o Hristu i Crkvi, napisao je ovako: "Jer u pismu stoji napisano: evo mećem u Sion kamen kraj uglan izabran i skupocijeni; i ko njega vjeruje ne će se spotaknuti. Vama dakle koji vjerujete čast je; a onima koji se protive kamen koji odbaciše zidari on posta glava od uglu, i kamen spoticanja i stijena sablazni: na koji se i spotiču koji se protive riječi, našto su i određeni" (1. Petrova 2:6-8).

U ovim zapisima Petar je pisao Crkvi. On je ovo naveo iz Isaije 28:16 "Zato ovako veli Gospod, Gospod; evo, ja mećem u Sion kamen, kamen izabran, kamen od uglu, skupocjen, temelj tvrd; ko vjeruje neće se plašiti". Ovo opisuje Hrista kao temelj Crkve, na kome je ozidana. Božija Crkva je ozidana na stijeni (njenom temelju), Hristu-ne na kamenu, petri.

U zapisima 1. Petrova 2: riječ "stijena" u svakom slučaju, jeste prevedena sa Grčke riječi Litos-a ne petra. Litos je označen kao kamen, spoticanje. Ista je riječ upotrebljena za kamen iz koga je hram ozidan-i također kamen koji je navaljan na ulaz Isusova groba, u visini ljustke glave.

Riječ stijena, svakako, u stihu 8, jeste prevedena sa Grčkog petra, znači masivna stijena. To nam opisuje Hrista-a ne Petra-kao glavu Crkve. Crkva je opisana u Efescima 2:20 kao početak “nazidana na temelju apostola i proroka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos”. Ovo je o Hristu prosto rečeno da je Poglavar, ili Glava.

Pravi temelj Crkve jeste Hristos. “Jer temelja drugoga niko ne može postaviti osim onoga koji je postavljen, koji je Isus Hristos” (1. Korinćanima 3:11). Mnogi uče da je Hristos napustio-otišao, napustio Crkvu-predao svoju ulogu Petru i njegovim nasljednicima. Ali Isus je sam izjavio “ne ću te ostaviti, niti ću od tebe odstupiti” (Jevrejima 13:5) Ovo je također istaknuto i u Otkrivenju 1:13,18 da je živa glava, duhovno u sredini Crkve.

I što nam kaže Božija Riječ ko je živa glava Crkve-Petar, jedan vođa vjerenika ili Hristos? Pročitaj ovo! “Hristos je glava Crkve” (Efescima 5:23). Pročitaj također u Efescima 4:15; Kolašanima 1:18; 2:19.

Isus Hristos vaskrsnuo je iz mrtvije! Isus Hristos živi danas! Zašto onda izrađuju Hrista kao bespomoćno dijete u naručju njegove majke, obožavajući njegovu majku više nego njega-ili gdje visi na krstu? Hristos je živ danas! Više od 1900 godina, on je bio Živa Glava i Poglavar sveštenički prave Crkve, koju je On osnovao.

AUTORITET JE HRISTOS!

Tako prava Novog zavjeta Crkva Božija je osnovana od Hrista-ne od apostola Petra. To je bio vaskrsnuti živi Hristos, poslije njegova odlaska na Božiji prijesto u raj, koji je u stvari osnovao Crkvu. To se dogodilo na dan Duhova 31. A.D. Na taj dan, Hristos, kako je i obećao (Jovan 16:7), poslao je sveti Duh da se useli u njegove sljedbenike, tako krsteći-ili stavljajući ih, u Crkvu. Crkva Božija nije građevina ili katedrala. Riječ “crkva” potječe iz Grčke riječi *Eklesia*, koja označava zbor naroda-ljudi. Crkva Božija se sastoji od naroda-začeta djeca Božija. Ona se sastoji samo- i samo- od onih koji su začeti od Boga primivši njegov Duh sveti.

“Jer jednim Duhom mi se svi krstismo u jedno tijelo”-tijelo Hristovo pravu Crkvu Božiju (1. Korinćanima 12:13) Riječ “kršten” znači biti zaronjen u-učlanjen u. Primajući Božiji Duh začinja jednoga s Božijim-životom-čini ga sudjelovateljom u “svetu prirodu” (2. Petrova 1:4). Takva su začeta djeca Božija-i takvi sačinjavaju Crkvu Božiju. Kad se u stvari rode, besmrtni, sa vaskrsnućem ili trenutnom preobrazbom u besmrtnost na Hristovu dolasku, ova Crkva Božija postaće Carstvo Božije.

Onda, to je bio Isus Hristos, koji je otišao u raj, i poslao Božiji sveti Duh na Duhovdan, kada je osnovao Crkvu. To je taj isti vaskrsnuti, živi Isus Hristos, bio je i ostao Glava ptave Crkve-više od 1900 godina!

Tako sad smo pronašli jedan i samo jedan nepogrešivi autoritet. Za rješavanje ovog pitanja Subote, jednom za uvijek! Taj Vrhovni Autoritet jeste Isus Hristos, i njegove zapisane riječi, Biblija.

I AKO-KAKVA JE RAZLIKA?

Ali i ako je Isus Hristos živa glava prave Crkve-čak i ako je Vrhovni autoritet završavajući ovo pitanje, jedan se još uvijek može da pita, “kakve veze to sa mnon ima”? i ako to obuhvaća pitanje grijeha, da li to stvarno pravi neku razliku?

Danas mnogi narod ostavljaju Boga izvan slike. Narod danas uzima grijeh olako. I kako sam kazao ranije, ako Bog nije u slici, onda ti nisi u mogućnosti da vidiš bilo kakvu razliku koji dan, i trebali ga održavati! Ali ako je bog u vidiku!

Istina Bog ne izgleda stvaran mnogim ljudima. Ali ti si Božije stvorenje! Bog svemoguću stvorio je čovječanstvo na zemlji sa namjerom! Njegov zakon i njegove odredbe određuju tvoju radost, dobrostanje i uspjeh ovdje i sada-i tvoju nadu za vječnost! Kad se pojaviš na posljednjem sudu-ti nećeš biti sudija.

Vječni Gospod stvorio je cijeli svemir-on je postavio sve u pokret, i uzdržava i kotroliše, svaku silu, snagu i energiju. On vlada nad svojim stvorenjem. I zakon koji je on postavio u životni pogon određujući što je dobro ili nedostatak tome.

Oh, da, on je u slici!

I jeli grijeh u pitanju? Ko odlučuje što je grijeh-i kakve veze to ima? Mnogi narod nezna što je ustvari grijeh. Neki kažu pušiti je grijeh-neki kažu nije. Neki kažu plesati je grijeh-neki kažu nije. Različiti ljudi-različite crkve-imaju različito shvaćanje.

Ali to može biti skupo ignorisanje! Prvu stvar što treba da središ u svom umu jeste ovo: Živi svemogući Bog ne dozvoljava da mi odlučujemo što a što nije grijeh. On lično odlučuje što je grijeh i zahtjeva da odlučiš hoćeš li ili ne griješiti! A kazna grijeha jeste vječna smrt! Kazna je stvarnost! Ona je gadna, strašna sudbina!

Grijeh je raditi nešto što Bog da je štetno i povredljivo tebi-i drugima! Grijeh je raditi ono što te sprečava od Božijeg blagoslova-mir, radost, bezbrižnost, bogat i radostan život, kao jedan uslov Božijeg vrhovnog rada za vječni život!

Da, živi Isus Hristos-i sveta Biblija-sadrži jednu vrhovnu vlast da riješi ovo pitanje jednom za uvijek. Pitanje koji dan direktno se odnosi na tvoju povezanost s Bogom! I To je direktno povezano sa tvojim napredovanjem ovdje i sada, i tvoju vječnost. To pravi veliku razliku Bogu!

Isus Hristos je živa personalna Riječ Božija. I sveta Biblija je pisana riječ Božija, sa kojom Hristos govori tebi! Hristos je aktivna glava Prave Crkve. Mi smo sad pronašli vrhovnu vlast! I sad da vidimo što Hristos kaže, kroz Bibliju, koji dan da se održava u ovog Novog Zavjeta vremenu-i da li to ima veze.

GLAVA DRUGA

KO JE STVORIO I ZAVEO SUBOTU?

Isus Hristos ima mnogo da kaže i da uči o Suboti, i njenom održavanju. U Markovom jevanđelju mi čitamo o početku njegovog službovanja, i o jevanđelju koje je On učio. Ponavljajući on je govorio da jevanđelje dolazi direktno od Boga Oca-Božija poruka čovječanstvu.

Marko 1:1, "Početak jevanđelja isusa Hrista sina Božijega". Jevanđelje Isusa Hrista nije jevanđelje od čovjeka i personi Hrista. Jevanđelje od Hrista jeste Hristovo jevanđelje-jevanđelje koje je Hristos propovjedaio-jevanđelje koje je Bog poslao po Isusu čovječanstvu.

JEVANĐELJE O CARSTVU

Isus je došao u Galileju, kada je Jovan krstitelj bio bačen u zatvor, propovjedajući Dobru Vijest o Carstvu (upravi) Božijoj, pozivajući narod na pokajanje, da vjeruju. Da, ali što da vjeruju? Vjerovati jevanđelje koje je Isus donio od Boga, stoga je Isus sam rekao! (Matej 1:15). On je izabrao svoje učenike, i odmah "su otišli u Kapernaum; i odmah u Subotu ušao je u sinagog" (stih 21). To je bio Isusov običaj da dolazi na službu svake Subote (Luka 4:16). Taj isti sinagog gdje je Isus došao u Kapernaum leži u ruševinama danas. Bio sam tamo-šetao se između razbacanog kamenja i stubova Jevrejskog ukrasa.

Također sinagog u Nazaretu, spomenut od Luke 4:16, i mjesto na kome je Isus bez sumnje prisustvovao svake Subote dok je rastao kao dečko, leži neoznačen danas. Veliki dio konstrukcije podignut je u drugom vijeku. Vršene su iskopine, sa stepenicama vodeći dolje u nutra. Posjetio sam ove sinagoge. Upadljiva je bliska jednakost, u veličini, nekih crkava u kojima sam ja ranije propovjedaio ranijih godina moga službovanja. Bile su male-vjerojatno sjedećeg kapaciteta od oko 50 duša. Sve je ozidano od kamena. Razmišljao sam, dok sam se šetao kroz malu sobicu, kako je Isus, sa kojim je Bog stvorio zemlju, odpočeo svoju službu u tom malom poniznom mjestu. Ne može se opisati moje uzbuđenje u tom momentu-ali ubjeđujem te da je to bilo izvanredno iskustvo.

Isus je održavao pradavanja po sinagozima i gradovima po cijeloj Galileji (Marko 1:38-38). Jedne prilike Isus i njegovi učenici išli su kroz kokuruze Subotom (Marko 2:23), Fariseji su osuđivali Isusove učenike da su prekršili Subotu trgajući klipove kokuruza i jeli.

Isus, učeći kao dio njegova jevanđelja kako se treba održavati Subota rekao je: "Subota je načinjena čovjeka radi, a nije čovjek Subote radi. Dakle je gospodar sin čovječiji i od Subote" (Marko 2:27-28).

NAPRAVLJENA JE!

Želim da pročitaš još jednom ovaj stožerni zapis! Isus je rekao "Subota je načinjena...". To je jedna od onih stvari koje su načinjene. Ono je trebalo da ima tvorca. Ko, je onda, tvorac Subote? Bog je tvorac. To je zapisano u Efescima 3:9, "...Bog, koji je sazdao sve kroz Isusa Hrista".

Jovano jevanđelje odpočinje: "U početku bila je Riječ, i Riječ je bila u Boga, i Bog je bio Riječ. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. U njoj je bio život, i život je bio vidjelo ljudima. I Riječ postade tijelo i useli se u nas, pun blagodati i istine. Jovan svjedoči za njega..." (Jovan 1:1, 3-4, 14-15).

Ta "Riječ" bio je Hristos. Hristos je bio s Bogom Ocem od vječnosti. Hristos je Bog! Sve stvari su stvorene od njega-Isusa Hrista! Subota je jedna od tih stvari koja je stvorena. To je bio Isus Hristos koji je stvorio Subotu. Bog ju je stvorio kroz Isusa Hrista ili s njim! Vidi dalje: "Jer kroza nj bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi... i on je glava tijelu Crkve" (Kolašanima 1:16, 18).

Malo to ko shvaća danas-ali Subota je stvorena od Isusa Hrista! Nije čudo, onda, kad je on rekao prosto da je on Gospodar također i od Subote (Marko 2:28).

KADA, I ZA KOGA?

Vidi ovo u Mateju 2:27, ponovo. To nije samo jedna od onih stvari da je stvorena-to ne samo da je imala tvorca-već je stvorena za nekoga. Danas se smatra da je ona stvorena samo za "Židove". Ali šta je Isus sam rekao povodom toga? On je rekao da je stvorena "za čovjeka"! To je bilo stvoreno za čovječanstvo, predpostavljamo da je bila stvorena kada je i čovjek bio stvoren. Ali mi ne smijemo "predpostavljati". Mi moramo imati Biblijski uatoritet.

Da se vratimo unazad opisivanjem vremena kada je čovjek stvoren. "i potom reče Bog: 'da načinimo čovjeka (ovdje se govori u množini, jedan-otac i Hristos) po svojem obličju, kao što smo mi...' i stvori Bog čovjeka po obličju svojem, po obličju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih" (1. Mojsijeva 1:26-27). Sad, kada je ovo stvaranje bilo? Stih 31 kaže nam da je to bilo na šesti dan stvaralačke sedmice. Dalje, čovjek je bio posljednji stvoren tog dana. Čovjek je započet sa stvaranjem, moguće, negdje kasno poslije podne šestog dana.

Sad dalje: "I svrši Bog do sedmog dana sva djela svoja, koja učini; i počinu u sedmi dan od svih djela svojih, koje učini" (1: Mojsijeva 2:2-3). Vidi sad! Kad je Bog rekao, "da načinimo čovjeka" s kim je On govorio? Originalna Jevrejska riječ ovdje prevedena "Bog" jeste ELOHIM. Ova Jevrejska riječ je uni-množine riječ (zajednička imenica) znači više nego jedna osoba, ipak jedan Bog. Bog je Carstvo-jedna familija.

Tu ima Otac: Isus je sin. Hristos je također Riječ-ili govornik. On govori onako kako Otac kaže. Bog je stvorio sve stvari kroz Isusa Hrista! Stoga, Isus je bio taj koji je govorio! To je bio Isus koji je kazao: "da napravimo čovjeka". To je bio Isus koji je stvorio i radio na stvaranju pod upustvom Oca!

Vidi opet! Da li je Isus završio svoj posao na šesti dan. Da li kaže da na sedmi dan On je prestao da radi? Nikako! Vidi malo bolje. "Na sedmi dan Bog svrši djelo"-što? Nije stvara! On je završio posao "svoj rad koji je imao". Bilo je punih sedam dana stvaranja! Ne šest-samo. Na sedmi dan On je stvorio Suibotu! Ali Subota nije stvorena bez rada, već sa odmorom. Kada je On završio na sedmi dan bio je rad stvaranja-to što je učinjeno sa radom! Na sedmi dan On se odmorio! On je stvorio Subotu sa odmorom.

DA LI SE BOG UMORIO?

Sad kada je Isus Hristos, radio na stvaranju, odmorio se. Da li je on bio jako umoran? Da li je on bio tako jako iscrpljen da je bio prisiljen da stane i da se odmori. Svakako da ne, zato što Bog, "ne sustaje noti se utruđuje"! (Isaija 40:28).

Ipak, ovo je bio prvi odmor, a to je i zapisao u 2. Mojsijevoj 31:17: "...jer za šest dana stvorio Gospod nebo i zemlju, a u sedmi dan počinu i odmori se". Pošto se "odmorio" sa početkom, to je ustvari i bio odmor. I ako nije bio umoran!

Zašto se On odmorio? Da stavi svoje sveto prisustvo u taj dan! On je stvorio Subotu na taj dan da se odmori, kada je završio sve stvari sa poslom.

Vidi dalje! Također on je blagoslovio taj dan i posvetio ga. Što znači "posvetiti"? Vidi u riječniku. To znači "postvaiti ga odvojene za svetu upotrebu ili namjeru". On je odvojio ovaj dan od drugih dana-odvojio ga za svetu upotrebu-dan fizičkog odmora, na koji bi se njegov narod okupljao i služio Bogu!

Također on je "posvetio" svaki sedmi dan od sedmice (2. Mojsijeva 20:11). On ga je učinio svetim. To je, kako ćemo vidjeti u zapisima sveto Bogu. Sada Subota je jedan dan. To je praktično sedmi dan sedmice (Matej 28:1). Potom, što je Bog uradio-to je Bog uradio u zajednici s Hristom-da učini buduće vrijeme svetim!

Sad pitaj sam sebe, i odgovori: Da li bi bilo koji čovjek imao vlast da učini buduće vrijeme svetim? Ni jedan čovjek nije svet sam po sebi. Ni jedan čovjek nema sile da učini bilo što svetim. Bog je sam svet-ili što god je Bog stvorio to je sveto! Ni grupe ni organizacije ljudi nemaju autoriteta da naprave vrijeme sveto!

Subota je jedno razdoblje vremena. Bog ga je stavio kao to razdoblje od Petka po zalasku sunca i do Subote zalaska sunca. Kad god to vrijeme dođe, mi se onda nalazimo u svetom vremenu! To je Božije vrijeme, nije naše! Bog ga je posvetio-i u Deset Zapovjesti kako ćemo vidjeti u detalje malo kasnije, On nam je naredio da ga održavamo svetim! Mnogi danas ne shvaćaju da je grijeh nepoštovati što je sveto Bogu!

"ISUJ SE"

Ipak, da li to opet ima nekakve veze ako mi održavamo ovaj isti dan koji je Bog blagoslovio i posvetio? Moraju li Hrišćani da poštuju ono što je Bog posvetio?

Bog nam daje jedno jasno i prosto razjašnjenje sa iskustvom Mojsije. Mojsija je odrastao kao princ u dvoru Faraonove ćerke, koji je ubio jednog Egipćanina, i pobjegao je u zemlju Midiju, blizu gore Sinaja. Tu je oženio ćerku Jetra sveštenika. Mojsija čuvajući ovce, došao je do gore Horeb (Sinaj). Tu je primjetio jedan veliki grm gdje gori. Ali Mojsija je primjetio da ne sagorjeva. Stalo je gorio ali nikad da izgori.

Vječni (Hristos) pozvao je Mojsiju iz grma. "Mojsija! Mojsija!" Zvao ga je Bog "...Izuj obuću svoju sa nogu svojih, jer je mjesto gdje stojiš sveta zemlja" (2. Mojsijeva 3:2-5). Sad pretpostavimo da je Mojsija bio kao većina ljudi danas. On bi se možda prepirao: "Slušaj, Bože, ja ne vidim nikakve razloga da moram izuti opanke. I ne želim da se izujem ovdje na ovome mjestu. Pričekacu pa ću izuti opanke kilometar odavde".

Ako bi se Mojsija suprostavio i rekao tako nešto, on nikada ne bi bio izabran da izvede Božiji narod iz Egipatskog ropstva. Zemlja kilometar niže nije bila sveta. Zašto je to bilo važno da je Mojsija skinuo svoje opanke-ili gdje? Evo zašto!

Zemlja gdje je on stajao bila je sveta. Od njega je zahtjevano, od Boga, da poštuje sveto mjesto sa poštovanjem koje nije imao prema drugom mjestu. I zašto? Dobro, što je činilo taj praktični dio zemlje svetim? Božije vlastito prisustvo bilo je na tom mjestu. Bog je svet! Božije prisustvo u tom grmu činilo je zemlju okolo svetom.

U tom istom smislu, Božije prisustvo je također u njegovoj Suboti. On se odmorio na prvu Subotu da bi stavio svoje prisustvo u taj dan! Ovo čini sveto vrijeme. Dvije hiljade godina poslije, kada je ovaj isti Logos ili Riječ postao tjelesnim-kada je došao kao Isus Hristos u ljudskom tijelu-on je još uvijek stavljao svoje prisustvo u ti istu dolazeću sedmičnu Subotu.On je išao u sinagog po svome običaju.

Isus Hristos je isto, danas, kao što je bio juče, i biće vječno (Jevrejima 13:8). Dali ti vjeruješ to? Je li tvoja Biblija Autoritet? Da li je ti priznaješ kao autoritet? U koliko Isus Hristos, u duhu, danas ne živi u tvom tijelu-u stvari živi tvojim životom za tebe-nisi njegov-ti nisi Hrišćanin (Rimljanima 8:9). A ako on jeste, on se nije promjenio-On još uvijek stavlja svoje prisustvo u svoju Subotu!

Mojsiji je zapovjedbno, od Svemogućeg da skine svoju stopu i da ne gazi i ne kvari Boži sveti dan! Bog zahtjeva od svoje djece da poštuju to sveto vrijeme sa poštovanjem ne tražeći drugo vrijeme. Vidi proročanstvo-za naše vrijeme sada: "Ako

odvratiš nogu svoju od Subote da ne činiš što je tebi drago na moj sveti dan, i ako prozoveš Subotu milinom, sveti dan Gospodnji, svetijem, i budeš ga slavio ne idući svojim putevima i ne čineći što je tebi drago, ne govoreći riječi. Tadaš ćeš se veseliti u Gospodu, i izvešću te na visine zemaljske, i da ću ti da jedeš nasljedstvo Jakova oca svojega; jer usta Gospodnja rekoše” (Isaija 58:13-14).

To je jasno “Jer usta Gospodnja rekoše”. Mi stoga poštujemo Gospoda Boga držeći svete stvari koje je on postavio. Mi ga ne poštujemo kad govorimo našim vlastitim riječima, govoreći, dobro, “mislim da su ideje i putevi čovjeka-svih onih svjetskih crkava-moraju biti pravi. Ja ću rađe raditi ono što i oni rade, i poštovati njih, i biću dobar kroz njih”.

Bog zapovjeda: “Skinij svoju stopu sa mog svetog vremena! Prestani gaziti po sveme onome što je sveto i posvećeno meni. Prestani huliti na moje svete stvari-da li to bilo moje ime, moj desetak od tvog prihoda, ili moj sveti dan”.

Griješ je huliti na ono što je Bog stvorio sveto! Bog nije učinio ni jedan drugi sedmični dan svetim! Čovjek nema pravo da pravi svete dane. Ti ne možeš održavati sveti dan u koliko ga Bog nije uspostavio i posvetio, niti možeš držatu hladnu vodu vrućom-dok nije ugrijana! Bog je napravio ovaj dio vremena svetim-on ti zapovjeda da ga tako držiš!

AVRAN JE ODRŽAVAO

Ovaj svijet i njegova cijela civilizacija-uključujući vjeru-sastavljena je od sistema vjerovanja i običaja koji su prihvaćeni od “puta koji čovjeku izgleda prav”. Bog nam kaže da takav put navlači kaznu vječne smrti. Taj put-koji izgleda prav-jete put grijeha.

Ako bi stvarno svjetske vjere prihvatile Bibliju kao svoj autoritet, onda bi oni svi skupa vjerovali jednu te istu stvar-svi bi išli Božim putem, i običajem koji je On uspostavio. Mnogi koji ističu Hrišćanstvo i također ističu da slijede Bibliju-i Bibliju samo. Ipak oni vjeruju sasvim oprečno od jednostavnog učenja zapisa i o samom Hristu. Oni slijede običaje paganskog porijekla osuđen od Boga i Biblije. Stvarno, ovaj svijet je zaveden!

Čovjek izvodi mnoge argumente tako da bi samo izbjegao zapovjesti Božije-jer tjelesno mudrovanje neprijateljstvo je Bogu, jer se ne pokorava zakonu Božijemu niti može” (Rimljanima 8:7). Kad čovjek odbaci zapovjesti Božije da bi držao tradiciju ljudsku (vidi Marko 7:6-9) oni onda moraju imati razlog kako bi opravdali svoju pobunu.

Jean od tih razloga jeste da Božije zapovjesti nisu potsojale sve dok djeca Izrailja nisu stigli pod goru Sinaj. Ali Abraham je držao Božije zapovjesti 430 godina prije nego su njegovi potomci stigli pod Sinaj. Pročitaj to u svojoj vlastitoj Bibliji! “Za to što je Abraham slušao glas moj i čuvao naredbe moje, zapovjesti moje, pravila moja i zakone moje (1. Mojsijeva 26:5). Bog govori! On razjašnjava zašto je on dao veliko obećanje Abrahamu. Tako, Abraham je održavao Božiju Subotu.

Čitamo u Novom Zavjetu da kršenje bar jedne zapovjesti jeste grijeh (Jakov 2:10-11). Neki pokušavaju da zavedu prepirku da “možda se vrijeme izgubilo. Možda se izgubilo brojenje koji je dan bio sedmi dan sedmice na koji se Bog odmorio”.

DA LI JE VRIJEME IZGUBLJENO?

Adam je stvorio i dat mu je život na zalasku sunca šestog dana stvaralačke sedmice-kad se Bog odmorio od svog posla. Adam je znao koji je bio sedmi dan. Isus je nazvao Avelja “pravednim” (Matej 23:35), ipak Avelj je držao Subotu. Enoh “hodio je s Bogom”, onda i Enoh je držao Subotu-on je bio “uzet” nešto manje o sto godina prije Noja. Oni su znali koji je bio sedmi dan kroz cjela ta vremena. Adam je živio 243 godine sa Matsualom, i kad je Lame bio 56 godina star. Ovi su ljudi znali koji je bio sedmi dan

Matsuala je živio sa Nojem 595 godina, i lameh je također živio sa nojem svojih 595 godina. Noje je svakako naučio od njih, i drugih, koji je bio sedmi dan. I Noje je održavao taj dan pošto je Noje bio “propovjednik pravde” (2. Petrova 2:5)-i sve su tvoje zapovjesti pravedne” (Psalm 119:172).

Sim je bio pravedan, on je bio živ sve dok Abrahamu nije bilo 150 godina. Noje je umro svega dvije godine prije Abrahamova rođenja. Ne, vrijeme nije bilo izgubljeno sve do Abrahama.

Ali poslije smrti Jakova, i od Josifa, djeca Izrailjeva (Jakov) postali su robovi u Egiptu. "Radi toga" naoisano je: "i postaviše nad njima nastojnike da ih muče... i žestoko progoniše Egipćani sinove Izrailjeve na polsu, i zagorčiše im život teškim poslovima..." (2. Mojsijeva 2:11-14). Egipćani nisu održavali Subotu. Oni su nagonili Izrailjce da rade Subotom kao i ostalim danima.

Tako ovi Izrailjcima, za nekih 150 do 175 godina-nekoliko generacija- nije im bilo dozvoljeno da održavaju Subotu. Oni nisu imali sveštenike. Tu nije bilo Subote niti vjerskih obreda. Vjerojatno da nije bilo ni vjerske naobrazbe-nauke-svakako da nije bilo dozvoljeno bar na velikoj skali.

Tu također nije bilo ni Biblije-zapisa Božijeg upustva, ili Božijeg zakona! Biblija kaže "Riječ Vječnog ostaje vječno". Ako bi postojale nadahnute Riječi Božije prije Mojsije, one bi bile kao dokaz danas. Prvi zapisi su zapisani za vrijeme Mojsije, poslije Izrailjskog izlaza iz Egipatskog ropstva!

Generacija koju je Mojsija izveo iz Egipta nisu imali vjesko upustvo niti naobrazbu. Vjerojatno da su oni malo znali o Suboti. Vrijeme je možda bilo izgubljeno-njima. Ali, i ako, Bog je otkrio to njima sa nevjerojatnim čudom!

Sada vidi! Ovi izrailjci, kojih je bilo oko tri do četiri miliona duša (600.000 hiljada bilo ih je sposobno za vojsku), došli su u pustinju Sur dva mjeseca poslije napuštanja Egipta i oko dvije nedjelje prije nego su stigli pod goru Sinaj. Sjeti se ovu su nedjelje prije nego im je Bog dao Deset Zapovjesti. Ovaj se narod pobunio na Mojsiju zbog nedostatka hrane i vode.

ČUDOM OTKRIVENO.

I ovdje im je Bog otkrio, sa čudom, koji dan je bila Subota, i da li ima kakve razlike ako se održava. "i Gospod reče Mojsiji: 'evo učiniću da vam pada iz neba hljeb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba' zašto? Čda ga okušam hoće li hoditi po mome zakonu ili neće". Pročitaj ovo ponove! Ovo je bilo dvije nedjelje ranije nego što su primili Deset Zapovjesti-prije Starog Ugovora-prije zakona Mojsijeva. Ali već je Božiji zakon bio na snazi i djelu. Bog je želio da ih iskuša, da li će oni održavati bilo i jednu od tih tačaka. "A šesti dan neka zgotove što donesu, a neka bude dvojinom onoliko koliko nakupe svaki dan " (2. Mojsijeva 16:4-5).

Pokazaću ti da im je Bog govorio Subotom. Očevidno da Vječni (koji je došao kao živo biće Hristos) održao je svoju prvu službu Subotom. Adam je stvoren na šesti dan stvaralačke sedmice. Očevidno da je on bio stvoren poslije podne, pošto je stvaranje čovjeka bilo posljednje djelo stvaranja na taj dan. Kada je sunce sašlo, odmah poslije Adamovog stvaranja, Bog je s njim govorio, nudeći mu poklon vječnog života (kroz drvo života), i upozorio ga da plata za grijeh jeste smrt (1. Mojsijeva 2:15-17).

I opet ovdje Bog govori Izrailju, preko Mojsije, u Subotu. Pročitaj sledeće stihove 2. Mojsijeve 16:9, Mojsija i Aron skupili su narod. Stih 10, svi su vidjeli slavu Gospoda, stih 11-13 između dvije večeri-u sumrak-odmah poslije zalaska sunca u Subotu, Bog je poslao nebrojeno jato prepelica za hranu, i idućeg jutra mana-je bila po zemlji.

Sad vidi drugo čudo. Stih 20: neki su ostavili hljeb za sutra suprotno Božijoj zapovjesti, "te se usmrdio i ucrvao". Sada stih 22. "A šesti dan nakupiše hljeba dvojinom. Stih 23, Mojsija je razjasnio da "sutra je Subota, odmor svet Gospodu". I na šesti dan kazao im je da ne kupe hljebove za subotu, i tako su uradili. I stih 24, i nije se usmrdio niti je bilo crva u njemu, kako je to bio slučaj prošlih pet dana! Ovo je bilo još jedno čudo od Boga, pokazujući im koji je pravi sedmi dan!

Kada je drugo jutro svanulo-Subota, Mojsija je rekao (stih 25-26). "Jedito to danas, jer je danas Subota Gospodnja, danas je nećete naći u polju. Šest ćete dana kupiti, a sedmi je dan Subota, tada ga neće biti". Ipak, da li to ima ikakve veze?

Zar to nije bilo pravo otići te raditi na sedmi dan, i onad se odmoriti na prvi dan sedmice? Istao kao mnogi istaknuti Hrišćani danas, neki od Izrailjcana mislili su da bi to bilo jako dobro. Vidi što se dogodilo!

Sledeći stih 27, "...i u sedmi dan iziđoše neki od naroda da kupe, ali ne nađoše"! Ovi su ljudi mislili da to nije važno na koji dan, i dali će ga održavati. Ali to je ialo veliku važnost Bogu! Za šest sedmičnih dana Bog je sam išao i radio da im pada hljeb. Ali bog nije radio ovaj posao na semi dan-njegovu Subotu-sveta njemu! Na ovaj sedmi dan Bog se sam odmorio ne šaljući im manu!

DA LI TO PRAVI RAZLIKU?

Vidi stih 28-29: "A Gospod reče Mojsiji, dokle ćete se protiviti zapovjestima mojima i zakonima mojima? Vidite Gospod vam je dao Subotu, zato vam dava šest dana hljeba za dva dana. Stojte dakle svaki na svom mjestu, i neka ne odlazi niko sa svojeg mjesta u sedmi dan". I poslije ovog ukora od Boga, narod se odmorio na sedmi dan! To je mnogo važno Bogu! I Bog je isti danas kao što je bio i juče, i biće vječno (Jovan 13:8).

Vidi, ovo opet, ova čuda sa kojima je Bog odkrio njima koji dan je njegov dan-njegova Subota. Hljeb je padoo šest dana-ali ništa na sedmi dan. Bog je sam radio šaljući hljeb šest sedmičnih-dana, ali se on odmorio na sedmi dan. Za prvih pet dana sedmice, mana bi se ucrvala i usmrdila u koliko bi se ona sačuvala za kasnije, ali pred večer rano šestog dana, nije se usmrdila niti ucrvala i ostala bi sviježa u potpunom čistom stanju-tada nisu imali hladnjake! Na šesti dan Bog bi im dao duplo. Na sedmi dan nisu dobili ništa. Poslije svega, sve ove generacije u Egipastkom ropstvu neki se mogu prepirati da je Izrailj izgubio trag vremena.

Ali Bog je otkrio sa ovim mnogim čudima koji je dan njegova Subota. Bog ih je ukorio zato što nisu držali njegovu Subotu. On im je odkrio da sa održavanjem svete Subote jeste njegov zakon, mnogo vremena ranije u predlaganju Starog Ugovora, ili davanja Deset Zapovjesti u formi Božijeg govora s njima na Sinaju. Tako je Bog otkrio koji dan je njegova Subota, i također da čini život-i-smrt razliku-za kršenje Božije svete Subote i jeste grijeh, i kazna je vječna smrt!

Vidi, ovo-stih 29: "Gospod vam je dao Subotu". Nigdje u cijelim Božim zapisima ne može se naći bilo kakvu izjavu da "Gospod vam je dao Nedjelju". Ko je onda isaknutom Hrišćanstvu svijeta dao Nedjelju? Možeš naći taj odgovor u Istoriji-ljudski um dao je istaknutim Hrišćanima njihovu Nedjelju-paganski odsječeni od Boga-čovjek u pobuni protiv Boga! Ona je stigla iz paganizma! I svijet slijedi običaje.

Kakav izgovor je tvoje vjere? Ljudski-i većinom javnog mnjenja i običaja čovjeka-ili je Bog svemogući izvor onoga što ti vjeruješ i radiš? KOJI? Jeli tvoj autoritet pretežno ljudski prihvatljiv ili je Bog tvoj autoritet, i Božija Riječ, sveta Biblija? KOJE? Tvoja vječnos ovisi o ovim pitanjima.

MOJSIJA NIJE DAO DESET ZAPOVJESTI

Mnogi narod je učen da je Mojsija bio taj koji je dao zakon i Deset Zapovjesti. Jednog sedmičnog jutra u 1933, ušao sam u crkvu u južnom Oregonu. To je bio nedjeljni školski čas. Sjeo sam na klupu, stranac, na muškom bibliskom predavanju. Jedan poznati-tromjesečnik dat mi je. Nauka toga dana bila je o "Mojsijevom davanju Jevrejima Deset Zapovjesti".

Razgledajući brošuru na brzinu primjetio sam da sadrži samo izjavu od nepoznatog autora, ili više autora, ovog sektaškog tromjesečnika. Bez Bibliske potvrde! Ali odmah jedna zapanjujuća i mnogo osobita stvar dogodila se. Učitelj klase počeo je da muca jednu minutu ili čak više, i bio je u potpunosti nesposoban da odpočne sa predavanjem.

Onda, od jednom okrenuo se k meni, i on je izbuncao: "Gospodine, ne znam ko si, ali za neki uzrok ja ne mogu da odpočnem sa klasom jutros-i ja znam da ti možeš. Hoćeš li ti uzeti moje mjesto i produžiš sa učenjem".

To je bilo kao grom iz vedra neba. Zašto on od jednom da postane nesposoban da uči nas kao što je to radio regularno? Što ga je uputilo na mene? Kako je on bio suguran da ja mogu preduzeti razred i učiti ih, kad me nikada ranije nije vidio, i čak nismo se ni upoznali?Ja neznam-u koliko to nije bilo zbog toga što sam ja jedini od muškaraca došao sa Biblijom.

“Dobro”, odgovorio sam, to je prilično iznenadan i neobičan zahtjev od potpunog stranca koji nikada ranije nije bio ovdje. Na brzinu sam pregledao tromjesečnik. Reći ću vam da vas ja ne mogu učiti iz ovoga, jer njegov sadržaj nije tačan. Ali ako vi ljudi hoćete da vam ja održim predavanje, iz Biblija, istinu ko je dao Deset Zapovjesti djeci Izrailja, to mogu uraditi-ali bi će pravedno da vas upozorim u napred da ovaj tromjesečnik je podpuno izvan Biblije i netačan.

Svi ljudi u razredu želili su da produžim sa predavanjem.

GLAVA TREĆA:

BOG-NE-MOJSIJA DAO JE ZAKON

To, je bilo ovako, što sam učio taj razred. U trećem mjesecu svetog kalendara (Novi sveti kalendar Bog je dao Izrailju u Egiptu), ogromne mase Izraelćana su stigle pod goru Sinaj. Sjeti se da je tu bilo oko tri do četiri miliona duša. Tu je bilo 600 hiljada mladica od 20 godina za vojsku-ne brojeći starce žene i djecu.

VELIKI ZBOR

Ovaj ogromni zbor Izraelćana podigli su šatore, tako formirajući gorostasani tabor-ogromni šatorski grad (2. Mojsijeva 19:2). Ovo, svakako, nije uzelo mnogo vremena-pošto su bili jako dobro organizovani.

Onda stih 3, Mojsija je otišao na goru da se sastane sa Bogom. I onda je Vječni dao predlog da taj predlog iznese pred ove milione duša. Ovaj predlog-ili ugovor-jeste taj koji mi nazivamo “Stari Zavjet”-ugovor dogovora za unapređenje ovog naroda u Naciju-Božiju naciju na zemlji.

Predlog je bio taj, da Bog bude njihov jedini Kralj i Vladar. Njihova vlast da bude teokratska. Bog bi bio zakonodavac, a ne kongres, ili skupština. Bog bi postavio vodeće ljude da izvršuju njegovu vlast. Mojsija se vratio u taj veliki šatorski grad.

Po tom, “Mojsija dođe i sazva starješine narodne; i kaza im sve ove riječi koje mu Gospod zapovjedi” (stih 7). Narod je jednodušno prihvatio Božiji predlog. Vidiš, povodom ovoga predloga, narod je bio tako voljan za primanje onog obećanja koje je Bog predložio- “i bićete mi posebno blago blago izvan svih naroda”- to jest, najveće, najsilniji narod na svijetu-ako budu prihvatili ozbiljno uslove: “Ako budete slušali moj glas, i držali moje uredbe”.

I što je trebalo da dođe iz tog Božijeg glasa k njima da održavaju? Veličanstveni Zakon koji je već postojao kao i zakon gravitacije i ravnoteže-zakon fizike i kemije-već su postojali. Samo ovo je bio duhovni zakon! Božiji glas će im objeviti taj životni, neumoljivi zakon u određenim riječima, kao određeni zakon.

SUROV ZAKON

Zašto ovaj zakon?Visokog vremena današnjice mi shvaćamo pravi odgovor. Bog Svemogući ne samo da je tvorac i Upravitelj nad Svojim beskrajnim i ogromnim stvorenjem cijelog svemira. On je Bog ljubavi.

U ljubavi Bog je stvorio čovjeka po njegovom obliku. Bog voli živa bića. Bog želi da čovječanstvo koje je on stvorio bude veselo-da ima mir. I da uživaju život u obezbeđenju i interesantnom, različitom, bogatom životu. U namjeri da učini takvo radosno stanje mogućim, Bog je postavio u životni pogon duhovni zakon koji je od samog početka za svaki fizički, metalni i duhovni napredak-da izbjegne tugu, patnju, nesigurnost, dosadu, praznoću, osujećenje, silu i smrt. Ovaj duhovni zakon obezbeđuje put ka radosti, krepkosti, bitnosti, interesantnom i radosnom životu.

Bog je ljubav-i Bog zna da je ljubav toplina srca i korisna. Tako On je osnovao stavio u životni pogon jedan zakon ljubavi-zakon ispunjen, poslušan, izvršen u ljubavi.

Kako divan veličanstveni dar čovječanstvu. Misliš da će se čovječanstvo radovati i dati Bogu vječnu hvalu sa dubokom zahvalnošću! Ali čovječanstvo to nije uradilo! Dobar i veličanstveni kao što je ovaj zakon, ljudska narav je protivna tome! Bila je tad! I jeste danas. Ljuska narav unutra je napojena uobraženošću, sebičnošću i

lakomstvom. Sebičnost želi da ugrabi sve što bi Božiji put donio-ali, nepokornost, ona za zlo ide putem da dobije ove izdašne blagoslove.

Ljubav je jedan izdatak brige. To je način davanja, služenja, djelenja. Ljudska narav samo želi da uzme. Sve dober stvari, blagoslov, korist, dolazi od Boga. On je izvor ovog dobra koje čovječanstvo želi. U Božijem predlogu da im bude Kralj i vladar-da ih učini svjetski navišim, najviše blagoslovenom i jakom nacijom-oni su trebali imati veličanstveni blagoslov od voditelja, zaštitinika, pomoćnika, razumitelja, ljubavnog svemogućeg Boga.

Svakako ovo je bio ogromni skup naroda gledajući samo kraj-obećanja-što će oni dobiti-i glatko su prihvatili uslove Božijeg predloga prije nego su ga čuli. Onda (stih 8), Mojsija je otišao opet na goru da odnese odgovor Bogu.

SILA I SLAVA

Gospod je rekao Mojsiji: "I neka budu gotovi za treći dan, jer će u treći dan sići Gospod na goru Sinaj" (stih 11). Na taj veličanstveni dan, u jutro, gromovi zagrmiše i munje zasjevaše na gori. Možeš li to opisati? Ja mislim da ja mogu-najmanje praktično.

Jako davno-u ranu zimu, 1934'vozio sam se po gori Hood lup (Hood Loop) Oregon. Stižući istočno od gore Huda, gdje je bio jedan strmi put vodeći u jednu veliku padinu, a jedan dio puta u brda. Kada sam stigao do toga mjesta, strašna nepogoda je odpočela sa snijegom pokriveni vrh planine baš iznad mene. Crn, yle slutnje oblak-najcrnji što sam ikada vidio-pokrio je vrhove planine.

Munja je zasvjatlila, tako svjetlo da sam morao pokriti oči. Grmljevina ponavljala se sve jača i jača više od bilo koje koju sam ikad ranije čuo u Iovi ili Nebraski. Sjurio sam dolje, daleko od nevremena, sa brznom ograničenom neopasnošću. To je bilo najstrašnije što sam mogao vidjeti. Izgledalo je kao da Svemogući izražava srdnju!

Mislio sam, onda, samo o jednoj stvari-ovakvo jedno iskustvo kada je Bog zagrmio sa gore Sinaja svoj Veliki Duhovni Zakon. Shvatio sam ono što sam vidio i čuo da je bilo za usporedbu. Ipak spotaklo me je da shvatim kakva mašta-izazivnog iskustva se pojavilo u posmatranju od cjelokupnog Izrailja.

Zamisli ta ogromna masa ljudi-milioni njih-prostrtoh koliko oko može da vidi! Onda strašno sjevanje zasljepujućih munja, i prasak gromova koji skorom ogluvljuju. I veličanstveni Bog sam u sredini toga zaslepljujućeg i zaglušujućeg prizora, pripremljenog da izgrmi Svoj veliki Zakon na slušaoce tog velikog zbora! Nije čudo što se narod uplašio i tražio da Mojsije stane između njih i Boga.

Usred ove veličanstvene manifestacije Božije sile i slave, Mojsija "Izvede narod iz logora... pred Gospoda, i stadoše ispred Gore. A gora se sva Sinajska di,ljaše, jer siđe na nju Gospod u ognju;... i sva se gora tresijaše mnogo (stih 17-18). Kokvo pokazivanje primjera za primanje Božih Zapovjesti! Ovo nije bio obični povod! Bog je htio veliku važnost ovog zakona-Božji pravedni put života-da ostavi utisak na Svoj narod!

Raznisi o tome! Jedna cijela nacija milioni okupljeni zajedno u jednom ogromnom, izvanrednom, istoriskom-učinjenog okupa. I lično Bog sam govori kroz oganj, i kroz munje i grmljevinu, i bučno prolamanje gromova, i veliki nadprirodni glas kome nije potreban mikrofoni ni zvučnici ili javno-razglasni sistem da bi ga čuli milioni.

Ovo nije bila jedna rulja od 100.000 duša, takva kakvu mi vidimo svake godine ovdje u Pasadini na Rose Bowl fudbalskoj utakmici. Ovakva fudbalska rulja izgleda prilično velika nama danas. Alo to je jedna mala neznatna, tačkica uspoređena sa Božijom audencijom. Njihova audencija nije bila 100.000 ili 500.000 hiljada, ni milion-nego oko tri do četiri miliona duša, u jednoj mašti-izazovna rulja!

To nije bio Mojsijev glas koji je dao Božiji Zakon. To je bio glas Boga! Cijela nacija je čula glas Boga! "Tada reče Bog sve ove riječi govoreći: 'Ja sam Gospod Bog tvoj...'". I gla sboži reče masama naroda riječi Deset Zapovjesti.

GLAS BOŽIJI-NE MOJSIJEV

Kako značajno! Na taj pravi prvi dan Duhova (zvani Praznik Prvog Ploda, ili praznik sedmica u Starom Zavjetu) usred ove veličanstvene manifestacije od iste sile prirode, Bog je dao svoj zakon-njegov put života-samo onima koji su bili njegov narod. Ovim se osnovala, i usposatvila, Božija nacija na zemlji.

Onad mnogo vremena kasnije, na Duhovdan, 31, A.D. sa ogromnom i veličanstvenom manifestacijom, Bog je dao svoj sveti duh svome narodu. Ljubav Božiju da ispuni taj zakon. I to je došlo na osnivanju i uspostavljanju Božije Crkve na zemlji!

Ko je dao narodu Deset Zapovjesti?

Vidi pažljivo! Narod nije primio Deset Zapovjesti od Mojsije, kako to izgleda da većina naroda to vjeruje danas. Mojsija je također po prvi put čuo istu prvu izjavu zapovjesti, u toj formi, skupa sa tom cijelom nacijom od milionskih duša! T nije bio Mojsija koji je dao svoj zakon narodu-već, "reče Bog sve ove riječi".

Sledeće, vidi 5. Mojsijeva 5:4-22. Ovo je kasnije. Mojsija je govorio narodu Izrailja. I narodu je Mojsija rekao: "Licem k licu govorio vam je Gospod na onoj gori ispred ognja... govoreći... "-onda slijede riječi Deset Zapovjesti (stih 6-21). Pročitaj sve ove zapise opet! Zašto si bio učen da je Mojsija "dao zakon"? Zašto se ovaj zakon zove "zakon Mojsijev"?

Deset Zapovjesti nisu od Mojsije već od Boga! Deset Zapovjesti nisu date narodu od Mojsije, nego od Boga cijeloj naciji, okupljenoj. Mojsija je rekao: "Licem k licu govorio vam je Gospod"-pred svim zborom cijelog naroda!

Mojsija je razjasnio (stih 5) jer vas bješe strah od ognja s namjerom da ih uvjeri,. On je stajao pred njima-ali on je bio pred njima-ali on je bio sa njima kao jedan od tog velikog zbora.

Ali Bog je govorio cijelom zboru, ne samo Mojsiji. Vidi dalje po završetku, u stihu 21, prepisivanjem Deset Zapovjesti koje je Bog izgovorio, Mojsije produžuje, stih 22, da govori narodu Izrailja. "Te riječi izgovori Gospod svemu zboru vašemu na gori ispred ognja, oblaka i mraka, glasom velikim, i ništa više, nego ih napisa na dvije ploče kamene koje mi dade".

Pročitaj ovo ponovo pažljivo! Ovo nije možda ono što je tebi bilo kazano. Pročitaj to u svojoj Bibliji! Ove riječi za Dset Zapovjesti koje je Gospod izgovorio. Kome? "Svemu zboru vašemu". Narod nije primio Deset Zapovjesti od Mojsije, već direktno od glasa Gospodnjega, koji su svi čuli! "i ništa više". To je bio potpun zakon! To je duhovni zakon! On je završen-io ništa više nije dodao-tome zakonu! Svaki drugi zakon je različiti, odjeljen zakon-ni jedan dio toga nije duhovni zakon! On je savršen u sebi!

I ako ti misliš da je zakon bio samo ua "Jevreje" ne možeš više biti nepravedniji. Nisi li čitao, u Djelima 7:38, da oni Izraelci "koji prime riječi žive da ih nama da"-za nas koji pod Novim Zavjetom smo Hrišćani.

Sve ostale nacije odvratile su se od Boga i njegova puta. Sada Bog izabira potlačeno roblje naroda kao Svoju Naciju samo narod na zemlji koji se nije odvojio potpuno od Boga.

Ovo je bila osnova na kojoj je Stari Ugovor bio napravljen-ali kakva je osnova Novog Zavjeta? Pročitaj to, u Jevrejima 8:10: "Jer je ovo zavjet koji ću načiniti s domom Izrailjevim poslije ovijeh dana, govori Gospod; da ću zakone u misli njihove, i na srcima njihovijem napisaću ih, i biću im Bog, i oni će biti moj narod".

To će očevidno biti jasno, u ovoj brošuri, da je ovo bilo 1) privremeni zakon koji će se završiti na kraju; i 2) nije specijalni zakon samo za jednu naciju, a zabranjen drugoj naciji. Bog ne gleda ko je ko (Djela 10:34).

ZAPOVJEST SUBOTE

Razgledaj malo bliže, sada, zapovjest Subote. "Sjećaj se dana od odmora da ga svetkuješ" (2. Mojsijeva 20:8). Bog kaže sjećaj se dana! Ali čovjek nastoji da zaboravlja-ili pokušava da ga zamjene sa drugim danom!

Hristos je rekao, u svom govori na gori Maslinskoj: "Ne kuni se", istaknuti Hrišćani obično dižu desnu ruku i kunu se. Hristos kaže: "Ljubi neprijatelje svoje", onda istaknuti Hrišćani-glume da ga slijede, mrze svoje neprijatelje idu u rat da ih unište.

Hristos kaže: "Budite i vi dakle savršeni, kao što je savršen Otac vaš nebeski". Onda istaknuti hrišćani kažu, "to je nemoguće održavati Božiji zakon, ostavimo ga da bude prefektan. Hristos ga je održavao za nas, i onda ga ukinuo".

Hristos zapovjeda "Da" a istaknuti Hrišćani kažu "Ne". Hristos zapovjeda "Ne" a istaknuti Hrišćani kažu "Da". Hristos je zapovjedio: "Sjećaj se dana Subote"! Svojački sljedbenici su je potpuno zaboravili! Ali vidi ostatak od te iste rečenice-"da ga svetkuješ". Riječ, "Sjećaj se" znači održavati je u istom smislu. Ne možeš držati smrznutu vodu vruću-možeš samo držati vruću vodu vrućom.

Ne možeš držati neosvećeni dan osvećenim. Samo jedan sedmični dan Bog je učinio svetim a to je njegova Subota. To je nemoguće održavati Nedjelju ili Petak svetim-zato što ih Bog nije posvetio, i čovjek nema nikakvo pravo da ih pravi svetim. Ovo nisu argumenti-ovo je činjenica koja će te osuđivati na Božijem sudu!

Sada vidi stih 9 i 10 (2. Mojsijeva 20:) "Šest dana radi, i svrši sve poslove svoje..." Nije baš, bilo koji sedmi dan! Nije "jedan dan u sedam"-Hristos kaže "sedmi dan"! U Mateju 28:1,-poslje raspeća i vaskrsnuća-poslije što je god bilo "pribijeno na krst" bilo je pribijeno-naći ćeš da je sedmi dan sedmice-dan prije prvog dana sedmice!

Vidi dalje! Hristos nije rekao, "Subota Jevrejskog naroda", On je rekao, jasno, "Subota Gospoda Boga"! Ako je to Subota Gospoda-Gospoda Subota-onda Subota je, zaista "Dan Gospodnji".

Upravo ovdje, da završimo buntovne argumente povodom Nedjelje da je to "Gospodnji Dan". Ja ću učiniti bilo kome čitaocu ovaj izazov. Neka mi pokaže bilo kakav zapis u Bibliji označavajući Nedjelju-ili prvi dan sedmice-kao "Gospodnji Dan" onda ću ja objaviti tu istinu milionima ljudi koji slušaju progras *Sutrašnjeg Svijeta* na svim kontinentima i objaviću ga na veliko preko *Plain Truth* magazina koji sada ima čitajuću publiku oko sedam miliona čitaoca širom svijeta.

Bog je stavi pred mene jedan od najvećih broj slušaoca u svijetu danas. Ako vjeruješ da je Nedjelja "Gospodnji Dan" i možeš dokazati iz zapisa ovdje je tvoja mogućnost da je izneseš kao dokaz pred milione ljudi! Ali, prije nego neko pokuša da pošalje iz Otkrivenja 1:10, dozvoli mi da mu skrenem pažnju na činjenicu 1) ovaj stih ne odnosi se na jedan dan semice, već na generalno vrijeme proročanstva spomenutog u više od 30 proročanstva, kao "Dan Gospodnji". U ovom sadašnjem vremenu mi smo u dan čovjeka.

"Dan Gospodnji" jeste era vremena kada će Bog direktno posredovati nadprirodno u svjetskoj aferi, i odpočeti sa preduzimanjem vlasti nad svim narodima. I 2), ovaj stih i njegov sadržaj ne odnose se ni na jedan dan sedmice, niti on ni u kom slučaju spominje Nedjelju ili "prvi dan sedmice". Tu nema apsolutno ništa u ovim stihovima ili sadržaju povezano sa sedmičnim danom službe, ili promjene dana u Nedjelju. Oni koji su to povezali sa Nedjeljom učinili su bez autoriteta Zapisa, i tako su obanuli milione ljudi.

"Dan Gospodnji" jeste dan Gospoda, Gospod je od- dana koji je Njegov dan-i u Marku 2:28 Isus Hristos kaže da je on Gospod od Subote-ne od Nedjelje.

U ovom sadašnjem stihu 2. Mojsijeve 20:10-On kaže svemu okupljenom narodu, "A sedmi je dan odmor Gospodu Bogu tvojemu". Nije Subota "Jevrejskog naroda"-već "Gospoda Boga našega-sviju ljudi na svijetu.

SUBOTA NIJE MOJ DAN

Dozvoli da rasvijetlim ovaj stih dalje. Nekih 30 godina u nazad kad sam održao večernju službu u dvorani Komercijala u gradu Setle, jedan žena rukujući sa sa mnom na izlazu poslije službe zastala je da kaže: Mr. Armstrong, rečeno mi je da je Subota tvoj dan. Nadam se da to nije istina"! "Stvarno to nije istina" odgovorio sam. "Nedjelja je moj dan". "Oh, kako se radujem"! izjavila je ona. "Ali stani malo", rekao sa, brzo. "Vidim da ne razumiješ, Nedjelja je moj dan-i Ponedjeljak, Utorak, Srijeda, Četvrtak i Petak. Po zalasku sunca u petak veče pa do zalaska sunca u Subotu veče nije moj dan-to je Božiji dan-to je dan Gospoda"!

Pročitaj Hristov govor u zapisima opet: "Šest dana radi, i svršavaj sve poslove svoje"- to su naši dani, za šest dana radi-"ali sedmi dan je Subota Gospodu Bogu"-sedmi dan je dan Gospodnji. Ova ista zapovjest, u zakonu koji označava grijeh, prosto tako kaže.

U 1. Jovana 3:4, čitaš Biblijsko značenje što začinje grijeh. “Prestup zakona je grijeh”. U Rimljanima 7:7, možeš pročitati koji zakon jeste grijeh neposlušnost-zakon koji kaže, “Ne poželi”-navedeno iz istog tog zakona 2. Mojsijeve 20:17. U Jakovu 2:9-11, pročitaeš koji grijeh označava grijeh. To je zakon koji je skupljen u jednu “tačku” (stih 10). Jedan od tih “tačaka” jeste “ne čini preljube” navedena opet iz istog zakona 2. Mojsijeve 20:14, i jedana od tih deset označava “ne ubi” koja je također navedena iz Mojsijeva zakona.

U Jakovu 2:10, čitamo, ako prestupiš i jednu od ovih deset zapovjesti kriv si za sve. Taj isti zakon kaže: “Sjećaj se dana Subote, i da ga svetkuješ... sedmi je dan od odmora Gospodu Bogu tvojemu”. Ko god ne izvršava ovu zapovjest griješi! Ovo je možda mnogo daleko od onoga što si ti vjerovao ili bio učen. Ali ako neko želi prepirku, savjetujem da sačuva svoje argumente za sud, i onda nek se prepire licem k licu sa spasiteljom i njegovim tvorcem Isusom Hristom.

ZVALA SE SUBOTOM OD SAMOG STVORENJA

Prije nego napustimo 2. Mojsijevu 20, vidi još jednu važnu činjenicu. U stihu 11, čitamo “Jer za šest dana stvori Gospod nebo i zemlju, more i sve što je u njemu; a u sedmi dan počinu; za to je blagoslovio Gospod dan od odmora i posvetio ga”.

Kada je Bog blagoslovio ovaj sedmi dan? Pročitaeš, kako je razjašnjeno i ranije, 1. Mojsijeva 2:3, da je On blagoslovio i posvetio na sveti dan originalnu Stvaralačku sedmicu. I ova zapovjest Subote govori jasno “Gospod je blagoslovio dan Subote”. On je uradio ovaj blagoslov i posvećenje istog dana poslije stvaranja Adama i Eve. I šta je on onda blagoslovio i posvetio, kaže 2. Mojsijeva 20:11, to je bio dan Subota. To je bio Boži dan Subota dan os sedmog originalnog stvaranja sedmice. To je bilo kada je Gospod stvorio Subotu.

Mnogi upotrebljavaju lažan dokaz da Bog nikada nije stvorio Subotu sve do davanja Deset Zapovjesti na gori Sinaju. Ali ovo očito govori da je sedmi dan stvaralačke sedmice, koju je tada Gospod blagoslovio i posvetio, bila je ta Subota. Dalje, kako je izrazito dokazano ovdje, Subota je postojala, i bila je Božiji sveti dan prije nego su djeca Izrailja stigli pod goru Sinaj-kako je to pokazano u 2. Mojsijevoj 16.

Onda, Gospod Isus Hristos, kao Logos (Jovan 1:1-na Grčki), ili Yehveh (Jevrejski) iz 1. Mojsijeve 2; koji je stvorio sve što je stvoreno, stvorio je subotu, kako je to Isus očito i istakao u Marko 2:27. To je od jednih stvari koje je on stvorio-i bilo je uspostavljeno na sedmi dan od prve sedmice-Subota je postojala od stvorenja, i, više od dvije milenije kasnije, ovaj isti Gospod, persona Božija koja je postala Isus Hristos, zapovjedio je svome narodu da je održavaju svetu! I, oko druge dvije hiljade godina poslije toga, On je rekao da je on Gospod od tog dana!

GLAVA ČETVRTA

SPECIJALNI VJEČNI UGOVOR

Što je Bog zapovjedio narodu da se sjeća, buntovni čovjek sakupiće sve moguće dokaze rezonovanja da bi opravdao zaboravnost. Dosljedno, mnogi upotrebljavaju dokaze, izvan i jednog zapisanog autoriteta svakako, da su Deset Zapovjesti pribijene na krst. Svakako ovi ne mogu da shvate, ako nema zakona, onda nema ni prestupa,-kako je to Pavle jednostavno i razjasnio u Rimljanima 4:15-i niko nije zgriješio od raspeća-i stoga nam onda nije potreban spasitelj!

Ipak, ako bi ovaj lažni i zavodljivi dokaz bio istinit-ako je Bog ukinuo svih Deset Zapovjesti na krstu, i onda donio samo od njih devetu u Novi Zavjet, sa namjerom da ukine Subotu-kako mnogi uče-ipak oni su bez izvinjenja! Pošto je Bog stvorio Subotu specijalno i odvojeni ugovor, koji važi vječno.

PODPUN UGOVOR

Sjetićeš se da k Deste Zapovjesti, Bog nije dodao ništa više (5. Mojsijeva 5:22). Svaki drugi zakon, ili ugovor, došao je kasnije, nije dio od ovoga, već različiti zakon

ili ugovor. Pavle je rekao jasno: "Braćo, po čovjeku govorim, niko čovječijega potvrđenja ugovora ne odbacuje niti mu što domeće" (Galatima 3:15).

Deset Zapovjesti zakon je usavršen-Bog nije dodao ništa više. Također, Stari Ugovor je potvrđen, kako je to napisano u 2. Mojsijevoj 24:4-8. Ne može se ništa dodati k njemu. Poslije, kada su oboje Deset Zapovjesti i Stari Zavjet bili završeni, potvrđeni, stavljeni su na snagu i pogon, onda je Bog učinio Drugi potpuno različit i vječno obavezan ugovor sa svojim narodom.

ZAŠTO SUBOTA?

Bog ništa ne radi naprazno-to jest, nekorisno i neupotrebljivu svrhu. Kad Bog stvori nešto, ili uradi nešto, tu postoji razlog-važne svrhe. Bog je stvorio čovjeka i postavio ga ovdje na zemlju. Ali čovječanstvo je izgubilo znanje o njegovoj namjeri. Bog ima jednu važnu namjeru. Ti si ovdje postavljen za jednu jako važnu njegovu namjeru.

Bog, kroz "Riječ" (Jovan 1:1-3) koji je postao Isus Hristos, stvorio je Subotu. On je nju stvorio za čovjeka. Ali zašto? Kakvu ulogu ona ima? Čovjek je izgubio znanje o toj važnoj namjeri.

Isus Hristos (Matej 2:27-28) kaže da je napravljena za čovjeka, rađe nego čovjek za Subotu. Ali u to vrijeme On je samo rekao za koga je On nju napravio-nije zaštoniti za kakvu svrhu, izuzev da služi u korist čovjeku.

Baš zato je ovaj specijalni, pobaška ugovor Subote je važan. Pošto otkriva razlog-osnovnu svrhu. Stoga je važno da se pročita pažljivo. Nalazi se u 2 Mojsijevoj 31:12-17.

SPECIJANI UGOVOR SUBOTE.

"i reče Gospod Mojsiji govoreći: 'A ti kaži sinovima Izrailja i reci: ali subote moje čuvajte...'" Vidi još jednom, koji je "dan Gospoda". Vječni zove Subotu "moje su Subote". Subote su njegove-one ne pripadaju nama-to nisu naši dani, već Gospoda Boga. One nisu "Jevrejske Subote" ili "Neznabožačke Subote".

Subota je dio vremena. To vrijeme, kad god dođe, nije naše, već Božije. Ako je mi prisvojimo sebi-za našu sopstvenu upotrebu, bilo za rad, razonodu, ili bilo za što god drugo, mi krademo to vrijeme od Boga! Vidi opet! On kaže: "Moju Subotu držite". U 2. Mojsijevoj 20:8, vidimo da je rekao, da je-"držimo svetu"-Bog je napravio sveto vrijeme i zapovjedio nam da ga održavamo svetim-ne da skrvnimo što je sveto Bogu.

Sad pročitaj ovaj ugovor malo dalje: "...jer je zakom između mene i vas od koljena do koljena, da zante da sam ja Gospod koji vas posvećujem" (2.- Mojsijeva 31:13). Tako velik značaj je stavljen u tom djelu rečenice! Ipak mnogi ljudi čitaju pored nje, promašavajući da shvate veliku istinu koju to sadržai!

Vidiš, ovo je namjera Subote. "...jer je znak..." Kakav znak?

Kad prolaziš ulicama trgovniskog predjela grada. Svakud vidiš razne nadpise označavajući radenje, urede, fabrike. U koliko želiš da doznaš što koji znak označava na toj zgradi, jednostavno ćeš to naći na "žutim stranicama telefonske knjige"-rezređenim trgovniskim popisima Naćeš možda ovakvo ime Jon Neon Sing Kompanija ili Smit Braters Sain. U koliko telefonski pozoveš jednu od njih i upitaš ih "što oni prave ili proizvode ili prodavaju"? Oni će ti reći da oni prave nadpise za trgovine, institucije ili profesionalne pojedince da bi ih oni okačili pred svojom radnjom ili ustanovom. Nadpis označava kakva i čija je to ustanova.

Nadpis je jedan znak, simbol, ili znamen istovjetnosti. Vidiš nadpis, "A.B. Braun, namještaja i posteljine". Nadpis označava vlasnika. To ti isto kaže njegovo zanimanje.

Vebersterov riječnik tumači nadpis ovako: "Jedan istaknuti nadpis na građevini, kancelariji i.t.d., jeste da objavi struku koja se tu vrši, ili osobe ili firme koja rukuje sa. Stvar označava postojanje predmeta; jedan znamen". I, svakako, ima specijalnih tehničkih znamen u matematiki, medecini, astronomiji.

Riječ koju je Mojsija zapisao, na Jevrejskom jeziku, koja je prevedena "znak" jeste "owth" i Jevrejsko-Engleski riječnik je tumači kao "jedan signla", barjak, svetionik, dokaz i.t.d.,-znak, čudo, oznaka, znamen". Barjak označava naciju. Svjetionik jeset

jedan signal koji upozorava na postojanje nečeg. Znamen je vidljivi signal; nešto što služi kao označavajući signal da bi skrenuo pažnju, kao, što bijeli barjak označava predaju.

Bog je naredio svome narodu da drže njegovu Subotu kao znak. To je znak, između Božijeg naroda i Boga-“...znak između mene i vas”, tako zapovjest kaže. To je znak ili obilježje označenja. To oglašava, ili ističe, ili objavljuje, neko označeno znanje. Ali kakvo znanje? Bog odgovara: “...Da znate da sam ja Gospod koji vas posvećuje”.

KO JE BOG?

Drži na svom umu ove riječi pažljivo!! To je znak da bi se s njima označilo ko je njihov Bog! To je znak kroz koji mi možemo također znati da je on naš Gospod!! To označava Boga! Ali zar svi ne znaju ko je Bog? Apsolutno NE! Ovaj cijeli svijet je zaveden tako kaže tvoja Biblija (Otkrivenje 12:9).

Ovaj svijet ima boga-jednog lažnog boga-Sotonu-đavola! On zamišlja da je on “anđeo svjetla” (2. Korinćanima 11:14). On ima svoju vjersku organizaciju. Nisu svi Budisti, Šintoisti, Taoisti, Konfukonisti. Mnogi su prisvojili ime “Hrišćani”, čiji sveštenici kako to kaže tvoja Biblija jesu u stvari sotonski sveštenici: “i nije čudo, jer se sam Sotona pretvara u anđela svjetla. Nije dakle ništa veliko ako se i sluge njegove pretvaraju kao sluge pravde, kojima će svršetak biti po djelima njihovijem” (2. Korinćanima 11:14-15).

Da li oni u stvari zovu sebe sveštenicima Hristovim? Pročitaj stih prije od ova dva navedena stiha-stih 13: “Jer takvi lažni apostoli i prevarljivi poslanici pretvaraju se u apostole Hristove”. Jeste, Sotona je stvarno varalica!

Od podmeće sebe kao da je on Bog. On je nazvan u tvojoj Bibliji, bog ovoga svijeta (2. Korinćanima 4:4). On podmeće svoje sveštenike kao da su Hristovi-okrivljujući prave sveštenike Hristove da su “lažni apostoli”, da bi skrenuo sumnju sa sebe!

Da li ovog današnjeg svijeta “Hrišćanstvo” stvarno zna pravog Boga? Ono je zavedeno da misli da zna, i jedan zavedeni svijet može biti iskren u toj lažnoj vjeri. Ali pravi Bog jeste onaj koga mi slušamo. Ovaj svijet nije učen da sluša Boga!

Ovo lažno “Hrišćanstvo” uči da je Boži zakon “ukinut”. To u stvari stavlja ljudsku savjest, spoticanju od Sotone pogrešnom učenju, umjesto Božijeg Zakona! To ne uči, onako kako je Hristos učio, da mi moramo u stvari živjeti od svake Božije riječi-iz Biblije.

Poslušnost Sotoni jeste stvarni grijeh!

SVRHA SUBOTE

Bog je dao čovjeku svoju Subotu, u namjeri da održi čovjeka u pravom poznanju vjere i pravog Boga. Ali, kako ta Szbota označava Boga-ona ukazuje na pravog Boga, rađe nega na lažnog Boga? Zar onda Nedjelja ne ozbačava isto to? Pozitivno NE!

Vidi stih 17, za ovaj specijalni ugovor Subote: “To je znak između mene i sinova Izrailja do vijeka; jer za šest dana stvori Bog nebo i zemlju, a u sedmi dan počinu i odmori se” (1. Mojsijeva 31:17).

To je bio sedmi dan stvaralačke sedmice kada se on odmorio od stvaranja. Ne u Nedjelju, prvi dan sedmice. Samo sedmi dan sedmice pokazuje nam početak stvaranja. Kako to onda označava ko je Bog?

Ako ti vjeruješ da je neko drugi Bog ja ću tebi dokazati da je moj Bog, pravi Bog, pored svega što god drugo ti misliš da je Bog napravio i stvorio jeste pravi Bog. Stvaranje je dokaz Boga-njegovo postojanje, ono-djelo stvaranja-označava njega! Tako Bog je uzeo najveću istrajnost, trajno nepropadljivu stvar koju čovjek može znati-jedno opetovano razdoblje vremena-samo jedan dan koji je uspomena na djelo stvaranja. On je uzeo samo jedan dan koji pokazuje, besprekidno, svaki dan sedmice, za opstanag svemogućeg, silnog, Svevladajućeg Boga-Tvorca!

I Bog je postavio taj pokretni dan pobaška od svih njegovih dana-Bog je učinio taj dan posvećenim i svetim njemu-označivši ga kao svaki drugi dan na koji on zahtjeva svoj narod na okup službe-dan kada je čovjeku naređeno da se odmori od svog

fizičkog rada ili fizičke razonode-i da bi se duhovno obnovio u skupu sa ostalima ljudima.

Ni jedan drugi dan nije uspomena ni opomena na stvaranje. Iszina, Sotona je zaveo i prevario svijet da održavaju Hristovo vaskrsnuće zavodeći ih da je On vaskrsnuo Nedjeljom rano-isto vrijeme koje je uvijek bilo vrijeme paganskog poštivanja sunca. Ali to nije tako.

Vaskrsnuće Hristovo dogodilo se Subotom a ne Nedjeljom! I, čak, nigdje u Bibliji ne nalazimo da nam je Bog dao zapovjest da slavimo njegovo vaskrsnuće! To je paganski običaj čovjeka, na raskolnom ljudskom autoritetu samo-suprot zapovjestima Boga.

Tako, ovdje mi nalazimo veliku svrhu za stvaranje Subote. Ona označava Boga! To je dan koji je Bog odvojio za okup i službu pokazujući se kao uspomena kome se mi molimo-Tvorac-Vladar od svega što je! Ali to nije sve! Subota je također postavljena kao znak koji označava ko kje narod Boži a ko nije!

Vidi, ne samo da taj specijalni ugovor kaže, "...da znate da sam ja Gospod..." ali pročitaj ostatak rečenice: "...koji vas posvećuje..." (2. Mojsijeva 31:13). Vidi veličabstveni značaj toga! Što znači riječ "posvećujem"? To znači "odvojiti posebno za svetu svrhu". Na sedmi dan te iste stvaralačke sedmice, Vječni je posvetio-to jest, On ju je odvojio za svetu upotrebu-dan Subotu. Ali sad opet vidi da Bog govori da je to također znak, da On Vječni, također posvećuje-odvaja od drugog naroda kao svoje odvojene za njegovu sopstvenu upotrebu-one koji su njegov narod.

U Starog Zavjeta doba, njegov narod je bio onaj narod izabrani Izrailj. U Novog Zavjeta pa na dalje, njegov je narod iz Božije vlastite Crkve-iskreno pokajani, Duhovno-čisti Hrišćani!

Ali kako Subota njih odvaja-rastavlja ih-od onih-koji nisu Božiji pravi narod? U stvari, ako si odpočeo držati Božiju Subotu svetom, onako kako je On zapovjedio, ti si onda već dobio odgovor, sa stvarnim iskustvom. Ako nisi, upravo odpočeo držati Božiju Subotu svetom kako je to zapovjedbno-ti ćeš ubrzo naučiti da si automatski odvojen od ostalog naroda.

Da gospodine-đo!

Subota je Božiji znak, koji ne samo da označava Boga kao Tvorca-svedržitelja već to označava one koji su iskreno njegovi! Ali kako?

OZNAČENJ Boga

Dozvoli mi da ti dam još jedno označenje Boga. I ako samo mudri i Pravi Bog Tvorac-vladar svemira postoji, tu ipak ima mnogih lažnih i krivotverenih bogova. Sotona podmeće sebe kako bi prevario mnoge da je on Bog-i u stvari Biblija ge često puta spominje kao boga ovoga svijeta. Idoli se poštuju također kao bogovi-i još su danas, čak u takozvanim "Hrišćanskim" crkvama. Koga god, i što god poštuješ i služiš jeste tvoj bog.

Riječ Gospod znači vladar, gospodar, gazda-jednog koga ti služiš! Isus je izjavio: "A što me zovete: Gospode, Gospode! A ne izvršujete što vam govorim"? (Luka 6:64). Ako ga neko ne sluša onda on nije njegov Gospod? Onda ponovo Isus je rekao: "Neće svaki koji mi govori: Gospode, Gospode! Ući u carstvo nebesko; no koji čini po volji oca mojega koji je na nebesima"(Matej 7:21). Samo oni koji slušaju Boga mogu biti njegova djeca, i ući u njegovo carstvo. Bog je onaj jedan koga ti slušaš!

Vidi opet: "Ne znateli da kome dajete sebe za sluge u oslušanje, sluge ste onoga koga slušate"? (Rimljanima 6:16). Povodom idola kao lažnih bogova, druga zapovjest kaže: "Nemoj im se klanjati niti im služiti"-to jest, slušati ih-"jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog revnitelj, koji pohodim grijehe otačke na sinovima do trećega i četvrtog koljena, onijeh koji mrze na mene; a činim milost na tisućima onijeh koji me ljube i čuvaju zapovjesti moje"(2. Mojsijeva 20:5-6).

Jako jasno!

Subota je zapovjest samo jedna od deset koja je znak koji označava ko su stvarno pravi Hrišćani danas! To je stvarno probna zapovjest. Narod ovoga svijeta je voljan da prizna prvih devet zapovjesti ali zapovjest o Suboti jeste jedna protiv koje se istaknuto bune. To je jedna zapovjest koja je težak ispit poslušnosti!

To označava one koji su predali svoju volju Bogu-koji slušaju Boga, bez obzira na prognanstva i nezgode! Oh, to te odvaja stvarno! To označava pravog Boga na taj isti dan koji je On odvojio za okup i službu. To označava pravi Božiji narod!

Božiji zakon jeste jedan koji ti prihvatiš dobrovoljno od svoje sopstvene volje, ili nikako u opšte. Ali "Zvijer" (simbol budućeg vaskrsnutog, tako zvanog "svetog" Rimskog Carstva u Evropi) ima znak, koji će uskoro biti potvrđen, sa fizičkom silom! A to ima neke veze sa kupo-prodajom-trgovinom-poslovnom zaradom za život-održati radni odnos! (Odkrivenje 13:16-17). Da, ovo je opitna zapovjest-jedna na koju tvoj vlastiti spas i vječnost ovisi.

ALI DA LI JE TO UGOVOR

Kazao sam da je Bog stvorio Subotu odvojenom, vječni, i neprekidni ugovor, sasvim odvojen i pobaška od onoga što mi nazivamo "Stari Zavjet" osnovan na gori Sinaju.

Kako, onda, je to ugovor?

Da razjasnim značaj riječi "ugovor". Websterov Riječnik označava ugovor kao: "jedan sporazum između osobe-a ili društva. Jedan dostojanstven savez". Ugovor je jedna pogodba, ili nagodba, sa čime jedna strana obećava uvjerenu nagodbu ili platu, uz povratak, za pravedno ugovoreno izvršenje od druge strane.

Stari Ugovor (Zavjet) između Boga i djece Izrailja sklopljenog pod gorom Sinaj stavlja na narod neke uslove i zahtjeve koji treba da se uradi: poslušnost Deset Zapovjesti. Toj poslušnosti obećana je nagrada i unapređenje Izrailjeve nacije "iznad svih naroda". To obećanje bilo je čisto nacionalno i materijalno za ovaj svijet. Novi Ugovor je zasnovan na bljem obećanju (Jevrejima 8:6), koji sadrži "vječno nasljedstvo" (Jevrejima 9:15).

Jednom kada je ugovor podpisan, zapečaćen, ili odobren-potvrđen-ništa se više tome ne može dodati (Galatima 3:15). Ma šta bilo da se nađe izvan podpisa nije zakonski ni jedan dio ugovora. Vjerujem da si čitao uspostavljanje Starog Zavjeta, i onda zapečaćenog krvi, u 2. Mojsijevoj 24:6-8. I vidi stih8, on se završava sa rečenicom: Ugovor, "koji učini Gospod s vama". On je onda već bio napravljen-završen.

Mi ne dolazimo do ugovora ove specijalne vječne Subote sve do poslije sedme glave. To je, stoga, pošto nije dio Starog Ugovora!

Ali, opet, je li to ugovor?

Zapisi tvoje Biblije govore da jeste! Vidi 2. Mojsijeva 31:6, "Za to će čuvati sinovi Izrailjevi Subotu praznujući Subotu od koljena do koljena zakonom vječnim".

"Vječnim", znači bez prekida, i stalno. Ali da li to treba da traje vječno? Čitaj ovaj stih: "To je zakon između mene i sinova izrailjevih do vijeka". Sad, pod kakvim uslovima treba da se održava? Držati Subotu svetom! "Jer vam je sveta", kaže Bog (stih 14). I kakva je nagrada obećana za održavanje uslova? To nije samo znak, već također potvrđenje ili ugovor "između mene i vas", kaže Bog "da znate da sam ja Gospod koji vas posvećujem".

To je tako! Bog je obećao da će ih posvetiti-on će ih odvojiti kao svete-kao svoj sveti narod! Možeš li ti tražiti bolje obećanje? Jeste, to je ugovor! To je odvojeno, potpuno različit ugovor. Čak ako neko pokuša da raspravlja da je Stari Ugovor "ukinut", one ne može da raspravlja da je ovaj ugovor trajao samo do krsta. Ovaj ugovor je vezan "kroz tvoje generacije" (stih 13) "zavjet vječni" (stih 16) i "do vijeka" (stih 17).

ZNAK ZA IZRAILJ SAMO?

"Jeste" kaže jedan buntovnik, koji brani svoj stav neposlušnosti, "ali to je samo između Boga i djece Izrailja. To je samo za Izraoljevu generaciju; to je između Boga i Izrailja vječno".

Ah, on onda priznaje da je to vječna povezanost Izrailja-i kroz njihove generacije? Tu postoje dva odgovora takoj raspravi koja će te okriviti, ako ćeš se raspravljati, u jezero ognjeno!

1.)Niko ne može pobiti, da ova poslušnost ne veže narod Izrailja da

održavaju Subotu vječno, i kroz njihove generacije neprekidno. Njihove generacije još su žive. Stoga ih to obavezuje i danas. Također, trebaš shvatiti i priznati da spasenje i Hrišćanstvo je otvoreno svim Jevrejima i Izraeljcima. Jevanđelje je sila Božija “na spasenje svima koji vjeruju, a najprije Jevrejima i Grku” (Rimljanima 1:16).

Također, onda, Jevrejin može postati Hrišćanin! Svakako, u samom početku Crkve svu su skorom bili Jevreji! Također, Jevrej i ako Hrišćanin, u Božijoj Crkvi, obavezan je da održava Subotu kao jedan neprekidnu ugovor, kroz njegovu generaciju, vječno!

Sad, postoji pitanje, da li Bog ima dvije vrste Hrišćana? To je grijeh za Jevrejina Hrišćanina da skrvni Subotu, a grijeh za sve odtale da je održavaju? Trebaju li Jevrejski Hrišćani da se okupljaju Subotom, a oni iz drugih nacija Nedjeljom? Zar Hristos nije rekao da će razdvojena kuća pasti? Zar postoje dvije vrste Hrišćana? Pročitaj Galatima 3:28-29: “Nema tu Jevrejina ni Grka, nema roba ni gospodara, nema muškoga roda ni ženskoga; jer ste vi svi jedno u Isusu Hristu. Ako ste vi Hristovi, onda ste sjeme Abrahamovo, i po obećanju našljednici”.

Stoga, pošto je Subota obavezana na Jevrejski dio Božije Crkve, onda tu nema razlike-mi smo svi jedno u Hristu-to je također obaveza i za Neznabožce.

MI SMO IZRAILJ

2.) Ali tu postoji drugi odgovor ovoj raspravi: narod Amerike, Engleske Unije i naroda sjeverno-zapadne Evrope su, u stvari, narod od Deset Plemena Doma Izrailjeva. Jevreji su Doma Judina.

Jeste, Subota je povezana sa nama Danas! Ali ako je Subota Božiji znak da označi svoj narod Izrailj, onda zašto naše nacije ne održavaju je danas? Odgovor tom pitanju je odgovor drugome: Zašto se Deset Plemena Doma Izrailjeva zovu “Izgubljenih Deset Plemena”? i zašto naše nacije misle da su Neznabožacke? Zašto ne znaju pravo obilježje? Ah, sad imam jedno čudno, strašno iznenađenje da otkrijem!

ZAŠTO SE DESET PLEMENA IZGUBILO?

Ovo je zanimljiva istina, mnogo običnija od fantazije. Ovo je činjenica, sakrivena vjekovima, veća zapetljanija od tajanstvenog romana! Zašto je Subota prozvana nevažećom, podrugljivom “Jevrejskom Subotom”? Zašto svijet misli da su samo svi Izrailjci Židovi, i da su svi Židovi Izrailj?

Ovo je čudnovato iznenađenje za one koji tako misle! Jevrejski narod je mala manjina Izraelćana, vjerovali ili ne! Po prvi put u Bibliji gdje ćeš naići na “Jevreje” jeste u 2. Carevima 16:5-6, ‘ vjerovali ili ne, tu ćeš naći da kraljevina Izrailja, ujedinjena sa Sirijom, u ratu protiv Jevreja.

Da, to je tu, Izrailj u ratu protiv Jevreja. Čudnovato kako to izgleda, djeca Izrailja podjelila su se. Oni su postali dvije različite nacije. Jedan je bila kraljevina Izrailja, sa prestolnicom Samarijom. Druga je bila kraljevina Jevreja sa prestolnicom u Jerusalimu. Sad slušaj pravu priču!

Poslije smrti kralja Solomona narod Izrailja pobunio se protiv velikog poreza. Stari mudri Solomon živio je raskošno i veličanstveno možda nikad niko ranije ili od tada slično. Da bi održavao ovaj veliki poduhvat raskoši on je jednostavno podizao poreze. Narod je zahtjevaio poreznu reformu od novog kralja Rovoama sina Solomonovog. Ali on je bio suviše mlad: On je imao mladačke ideje. On je bio opkoljen sa “mladačkim mozgovima”, ili “djecom-čara”. Oni su također imali mladačke ideje.

Oni su savjetovali, “kaži narodu da će vidjeti ko je vladar-oporezuj ih još više nego tvoj otac”. Rovoam je prezrio savjet straih, pametnijih glava. Njemu, oni su bili reacioneri njegovoga doba.

Narod je pripremio jednu svećanu masovnu pobunu. Oni su odbacili Romoama i ustoličili su Jerovoama, koga je kralj Solomon bio unapredio u visoki čin. Ali pleme Judino nije se složilo. Rovoam je bio iz njihova plemena, i oni su zahtjevali da on bude kralj. Pošto njihov zahtjev nije prihvaćen oni su se odvojili od Izrailja. Oni su onda uspostavili odvojenu kraljevinu, prozvana kraljevina Judeja. Pleme Benjamina otišlo je sa njima. Oni su postali poznati kao židovi-špic namet od Judeje.

IZRAI IZGUBIO OBILJŽJE.

Nigdje kroz cijelu Bibliju ni jedno od ovih deset plemena nacije Izrailja nisu zvani kao Židovi. To se ime samo odnosi na kraljevinu Judeju. Jevreji su Izraeljci, stvarno-ali samo dio Izrailja su Jevreji.

Odmah čim je proglašen za kralja, Jerovoam se bojao, ako njegov narod ode u Jerusalim na godišnji praznik, oni će vidjeti i tražiće Rovoama opet za kralja. On je preuzeo brzu akciju da bi sačuvao svoj vlastiti položaj.

Pleme Levita koji su bili sveštenici. Oni su svakako bili vodeće ličnosti-najbolje školovani Leviti imali su prihod dva do tri puta veći od ostalih plemena-živećo od desetka. Sa jednim brzim potezom Jerovoam je rasčistio Levite, postavljajući najniži stalež glupaka iz naroda da budu sveštenici. On Levite nije mogao kontrolistai. Ovako on će moći kontrolisati vjeru kao što su Neznabožački kraljevi i vladari stalno radili. Stoga mnogi, ako i ne svi Leviti prešli su u kraljevinu Judeju-i oni su također postali poznati kao Jevreji.

Odmah Jerovoam je podigao dva idola svome narodu da im služe. On je zaveo datum praznika (uključujući godišnju Subotu) da se održavaju osmog mjeseca, na mjestu Sjeverno ondje gdje on izabere-umjesto sedmog mjeseca, u Jerusalimu koje je Bog naredio (1. Carevima 12:28-32).

Kroz upravu 19 kraljeva i sedam sledećih dinastija Deset plemena Doma Izrailjeva, produžili su sa mnoštvom grijeha Jerovoama-idolopoklonstvom i skrvljenjem Subote. Nekoliko kraljeva učinili su čak veće zlo i pravili veće grijeha.

IZRAILJ POROBLJEN I ODVEDEN U ROPSTVO

Ali u 721-718 B.C Bog je posredovao i Dom Izrailjev bio je napadnut pobjeđen od kralja Asirskog. Ovi Izraeljčani odvedeni su sa svojih imanja i iz gradova, i odvedeni u Asiriju na južnu obalu Kaspiskog Mora kao roblje, ili što je dans poznato učinjeno je podpuno etničko čišćenje tog naroda is njihove otadžbine. Ali Dom Judin-Židovi-odvojeni u drugu naciju, nisu bili napadnuti sve do 604 B.C.

Dvije ili tri generacije poslije pada Izrailja, napokon, Halidejci su postali svjetska sila, formirajući prvu svjetsko-vladajuću imperiju. Pod kraljom Novuhodonosorom Haladejci (Babilon) napali su Judeju 605-585 B.C.

Asirijanci su poslije napustili svoju zemlju, sjeverno od Babilona, i odselili se sjevero-zapadno-kroz zemlje koje se sada zovu, Georgija, Ukrajina, Poljska i naselili se u zemlju koja se sada zove Nemačka. Danas potomci tih Asiraca su nam poznati kao Nemački narodi.

Također narod iz Deset Plemena masovno su se krenuli i odselili sjevero-zapadno. Premda su Asirijanci odveli Izrailj u ropstvo, Izrailjci nisu ostali robovi Asircima u Evropi. Oni su produžili malo dalje-u zapadnu Evropu, Skandinavsko poluostrvo i Britansko ostrvo! Sad, zašto su oni postali poznati kao "Izgubljenih Deste Plemena"? Oni su u međuvremenu izgubili svoje nacionalno obilježje. Znak!

Svi kraljevi Izrailja jedan za drugim kršili su Subotu, isto kao i održavanje idolopoklonstva! Dok su god bili u svojoj zemlji Izrailj, i zvali sebe "Kraljevina Izrailj" njihovo obilježje bilo je poznato. Ali u Asiriji oni više nisu bili nacija sa njihovom vlastitom upravom i njihovim vlastitim kraljem. Oni su obično bili sluge. Oni su prisvojili Asirski jezik ili jezik kojim se u tim predjelima govorilo. Kako su buduće generacije rasle oni su izgubili svoj Jevrejski jezik, oni su izgubili podpuno nacionalno obilježje.

Poslije nekoliko generacija, pleme Josifovo podjeljeno u dva plemena Jefrem i Manasija koji danas sačinjavaju Britanski i Američki narod. Pleme Ruvino smjestilo se na području današnje Francuske. Oni su također izgubili nacionalno obilježje. Ali, Francuzi su održali karakter svojih potomaka, Ruvima. Danas, kroz našu besplatnu štampu na Francuskom jeziku otkriva im se njihovo porijeklo i nacionalno obilježje, hiljade Francuza počimaju da shvaćaju njihovo vlastito obilježje.

Deste Plemena, poznato kao Dom Izrailjev, izgubili su svoj označavajući privjesak-Božiju Subotu. To je razlog zašto su oni izgubili njihovo nacionalno obilježje.

ZAŠTO SE JEVREJSKI NAROD PREPOZNAJE?

Ali Juda je održala Subotu! Ali oni nisu produžili da je drže svetom, ili da je drže po Božijoj volji-ipak su je održavali i održavaju do današnjeg dana, kao dan odmora, oni je praznuju i održavaju. Rezultat? Cijeli svijet gleda na njih kao izabrani Božiji narod! Svijet misli da su oni izrailj-ne samo Židovi!

Obilježje Jevrejskog naroda nije izgubljeno! I, pošto njihovo obilježje i plemensko potomstvo iz staroga Izrailja jeste poznato-a to mnogo veće "Izgubljenih Deset Plemena" nepoznato je-svijetu predpostavlja da su Židovi Izrailj, umjesto Jude. I tako, ovdje opet, cijeli je svijet zaveden, čak i o pravom označenju onije koji su izabrani po rođenju narod Boži"

Da, Subota, Boži dan-pravi dan Gospodnji-je, poslije svega, dan za naš narod dvostruko-pravo, zato što je to za sav narod Boži, čak Neznabožci-rođeni narod koji je sada Hristov; Drugo, pošro plemenski, čak od mesa rođeni, to je Boži dan koji je On dao našim pradjedovima, i zapovjedio da se drži svetim vječno!

GLAVA PETA

KOJI JE DAN ZA NEZNABOŽAČKE HRIŠĆANE?

"Ali gledaj"!-jedan može da se prepire-"nije li ta Subota bila samo za Izrailj? Da li to ne obuhvaća Neznabožce? Nije li to bila samo svrha da označava Izrailj kao odvojenog i različitog od Neznabožaca? Odgovor je apsolutno NE!

Da svatimo! Da to ispravimo!

OBUHVAĆA NEZNABOŽCE

Bog je dao ugovor Subote da bi sa time označio pravog Boga, kao jasnost i odjeljenost od drugih lažnih bogova, i drugo da označi one koji su njegov narod kao istaknute i odvojene od onih koji nisu Božiji narod!

To nije dato da bi pravilo razliku između dvije vrste Božijeg naroda-to jest, za primjer, dvije vrste Hrišćana, kao one koji su rođeni od Židova od onih koji su rođeni od Neznabožaca. Bog nije osnovao dvije vrste Hrišćana-da li Jevrej ili Neznabožac, ni ženskog ni muškog, jer smo svi jedno u Isusu Hristu (Galatima 3:28).

Razumiješ li ovo? Za vrijeme Starog Ugovora, jedini narod na svijetu koji je bio Božiji narod to je bio Izrailj. I Subota ih je označavala kao njegov narod. Nisi li čitao u Osiji, kako je Bog označio Dom Izrailjev (Deset Plemena Kraljevstvo) kao Loamiju što znači "jer nisu moj narod"? (Osija 1:9). Ovo je bilo zbog toga što su oni odbacili Božiju Subotu, i slijedili Jerovoama običaje održavajući prvi dan sedmice (danas poznate Nedjelja) kao njihovu "Subotu"

"Stoga" kaže Bog ovom idolopoklonskom Subotu-odbačenom Domu, "Zato evo ja ću joj zagraditi put trnjem i zazidaću zidom da ne nađe staza svojih" (Osija 2:6). To jest, Dom Izrailjev izgubili su svoj put kada su se oni odselili iz Asirdkog ropstva, u sjevero-zapadnu Evropu, Do Atlamskih obala, Skandinavije, i Britanije-oni su izgubili svoje obilježje-izgubili se-izgubljenih Deset Plemena.

Pročitaj prve dvije glave iz Osije-proročanstvo za Deset Plemena Doma Izrailjeva. Opisuje ih kako su izgubili znanje o poznanju koj je njihov pravi Bog.

PROROČANSTVO ZA SADA

Vidi sad, "Jer ona ne zna da sam joj dao život, i vino i ulje, i umnožio joj srebro i zlato, od koga načiniše, Vala (stih 8). To opisuje Ameriku u Britaniju danas. Bog nam je dao bezumjerno nacionalno bogastvo njegovo bezuslovno obećanje Abrahamu-ne zbog haših grijeha, već zbog Abrahamove poslušnosti! Ali, kako smo mi upotrebili ovo bogastvo? U Valovom-služenju-u dan Vala boga-sunca, zvanim Nedjelja-u Valovom Božiću, uskrsu i drugim praznicima-u paganizovanom tako zvanom Hrišćanstvu mnogo od čega je vrlo velika razlika pravoj vjeri Isusa Hrista!

Sad, vidi, stih 9, što će Bog učiniti povodom toga! "Zato ću uzeti natrag žito svoje, kad bude vrijeme, i vino svoje, kad bude vrijeme, i uzeću vunu svoju i lan svoj..."-

zbog toga, glad se već osjeća još iz ranijih godina-prorečeno od Joila, Jezekilje, od Hrista u Otkrivenju! Da to je proročanstvo za sada! Za naš narod! Sve se to postepeno događa, čak dok ti čitaš ove redove.

Nastavlja! Vidi što će nam još Bog učiniti: “i ukinuću svaku radost njezinu, svetkovine njezine”ove od Vala-Božić, Novu Godinu, Uskrs, Posno vrijeme, svetkovine prije sviju svetih! To nisu Boži dani! Dalje, “Mladine njezine i sve praznike njezine! (ne Božije, već Valove, koje naš narod zove njihovom subotom-pagansko Nedjelja (stih11).

Bog nastavlja: “i pohodiću na njoh dane Valinske...i mne zaboravila, govori Gospod” (stih 13). Preko trideset i osam godina, na programu Svijet Sutra, i Plain Trut magazina vikao sam o Božijem proročanstvu za naš narod-da ćemo mi imati podpunu sušu i zaraznu epidemiju koja će pogoditi trećinu našeg naroda!

I, u koliko naš narod kao nacija ne probudi se i ne pokaje se od grijeha, mi ćemo biti napadnuti i još jednom biti odvedeni u ropstvo. Možeš se slobodno rugati. Ali ne za dugo! U bliskoj budućnosti pogodiće nas. Onda se nećeš rugati! Ali kakav je kraj tog Osijeve proročanstva? Čitaj!

“Ali evo, ja ću primamiti (Izrailj) i odvešću je u pustinju”-u ropstvo zarobljene-“i govoriću s njima lijepo... i tadaj će me u taj dan”-u vrijeme Drugog Hristova dolaska! Govori Gospod, zvati: muž moj; a ne ćemo više zvati: Vale moj. Jer ću ukloniti iz usta njezinije ime Vala, i neće mi se više spominjati imena”-Novi Zavjet (Ugovor)! “...i reći ću Loamiji: ti si moj narod, i oni će reći: Bože moj” (Osija 2:14-23).

Možda nisi razumio proročanstvo Osijevo ranije! To se ne može ni razumjeti dokle god ti prvo ne shvatiš ugovor Subote iz 2. Mojsijeve 31:12-17.

Sad da se vratimo na originalno pitanje ovog poglavlja. Da li ovaj specijalni ugovor Subote ne obuhvaća Neznabožce? Da li je to bila namjera da samo označava Izrailj kao različite i odvojene od Neznabožaca?

Kad je Izrailj odbacio ovaj znak obilježja, onda ih ono za sigurno više nije ni označavalo-vrijeme! Nisu se razlikovali od Neznabožaca-oni su odpočeli da vjeruju da su i oni Neznabožci. Neznabožacki narod svijeta zovu ih Neznabožci. Židovi ih također zovu Neznabožci. Židovi su produžili sa održavanjem Subote-i cijeli ih svijet zove “izabrani narod”.

SVJETLO NEZNABOŽCIMA

Onda, zašto je Bog napravio ovaj specijalni ugovor sa Izrailjom-a ne sa cijelim Neznabožackim narodom? Jednostavno pošto su sve Neznabožacke nacije odsjekle se od Boga. Svi su otišli u idolopoklonstvo. Nisu htjeli da poznaju pravog Boga.

Jednostavno što je Bog uzео dolje-pogaženi ropski narod-čak jedan narod od boljeg našljedstva kroz Abrahama, Isaka i Jakova i Josipa, koji nisu ucjepljeni u nikakvu vjeru, i učinio ih je svojom nacijom.

Jednostavno što je Bog onda dao ovom pozvanom narodu koji je bio njegova nacija. Svoj pravi put-i zašto?. Da budu svjetlo Neznabožcima! Bog je to uradio da bi pokazao drugim nacijama da će blagoslov slijediti oslušnost njegovom zakonu! Da dade primjer drugim narodima!

Bog je dao svoj pravi put-i sva svoja obećanja-oključujući spasenje kroz Isusa Hrista-Izrailju, tako da učini ovaj put i blagoslov poznad i pristupačan Neznabožcima!

Sve su druge nacije izgubile poznanje Boga-izgubile poznanje njegova obilježja. Njihovi praoci jednom su znali ko je bio Bog. Ali mnogi izmišljeni i zamišljeni bogovi i polubogovi smestili su se u njihov um, originalno kao posrednici između ljudi i jednog svemogućeg Boga, tako da je sve znanje o jednom Bogu izgubljeno.

U samo početku čovječanstva, Bog je govorio sa Adamom i Evom personalno. On im je davao uputstva-pričao im o svom jevanđelju. Oni su znali da im je Bog ponudio vječni život kao svoj poklon. Oni su znali da je plata za grijeh smrt. Ali su oni rasuđivali svojom vlastitom rasudom o njihovom putu ka ovoj istini-istao kao svaki onaj koji čita ovu brošuru rasuđuje svojim putom naokolo ono što bi ti volio da Bog dade tebi. Adam i Eva su se pobunili. Oni su svojevoljno poslušali Sotonu.

Bog je stvorio čovjeka sa slobodom izbora. Bog je stalno davao mogućnost da njegova istina bude pristupačna. Bog je naredio da čovjek treba donjeti odluku. Bog

ne dozvoljava čovjeku da on rasuđuje ili odlučuje što je grijeh. Ali Bog prisiljava svakoga čovjeka da odredi hoće li ili ne grijehiti. Bog je to učini kao grijeh prestupanje Njegove Subote. Ti također moraš donjeti odluku! I kako vidiš moraš pozeti ono što si posijao.

Adamova djeca su također donjela odluku. Avelj je donio pravednu odluku. Isus Hristos kaže da je Avelj bio pravednik. Njegova nagrada je obezbeđena. Kain je doni pogrešnu odluku, i zapečatio je svoju vlastitu sudbinu. Skoro 2000 godina kasnije samo je jedan čovjek na zemlji-Noje-bio poslušan Bogu. Poslije, Sem je slijedio Božiji put. Ali poslije potopa ostali svijet je slijedio Nimroda, tvorca ove svjetske civilizacije.

Čovječanstvo je donjelo svoju vlastitu odluku. Pobunilo se protiv Božijeg pravednog puta. Ono je dobrovoljno krenulo Sotonskom obmanom, postavili su svoje običaje i način vjerovanja protivnog Bogu. Slijedeće generacije su podpuno izgubile znanje o pravom Bogu.

ZAŠTO NACIJA IZRAILJ?

To je bilo u takvome svijetu-odsječeni od Boga-koje je Vječni pozvao iz prezrenog, ponizenog, porobljenog naroda, potomke Abrahamove. Oni su slušali i poštovali Boga. Izgleda ljudska priroda i ponašanje kao takvo Bog je uzeo osramoćen, potučen, porobljen narod kao jedan koji je bio ponižen dovoljno da sluša i da se pokorava Tvorcu! Ali, sjeti se,-porobljeni i robovi opd takvim okolnostima, ali oni su bili narod sa našljedstvom. Božija je namjera je sada data svim ostalim nacijama priliku kroz ovaj pozvani narod Izrailj.

O ovome narodu, Bog kaže: “Narod koji sazdah sebi”-to jest, da bude njegov alat, tako da bi Neznabožacke nacije vidjele težinu rezultata i ogromni blagoslov i nacionalni napredak koji će se priviknuti Izrailju ako budu slušali. “Pripovjedajte hvalu moju”, kaže Gospod (Isaia 43:21).

Svakako, ovi Izrailjci su imalu ljudsku narav. Čak Izrailj kome je Bog pokazao ogromna i nevjerovatna čuda, nikad dugo nisu išli Božijim putem. Ali kroz njih Bog je prihvatio sva izmotavanja od svih onih koji se brane. Čovjeku su date sve mogućnosti da se pokaje od svojih puteva.

Poslije, za vrijeme Hristova zemaljskog ljudskog službovanja i poslije, , Boj je upotrebljava svoju Crkvu. Hristos je pozvao Crkvu kao specijalno pozvani narod, ne samo da propovjedaju njegovo jevanđelje svijetu, nego da pokažu svijetu zeljni rezultat ubran za poslušnost! Kao što je bio stari Izrailj pozvan, tako je i Crkva, treba da bude svijetlo svijetu! “Vi ste vidjelo svijetu”, kazao je Hristos svojim učenicima. “Tako da se svijetli vaše vidjelo pred ljudima, da vide vaša dobra djela” (Matej 5:14,16). To jest dati primjer. Da svijet vidi radostan rezultat!

Pravi Božiji put, koji je On svorio kao život, neumoljivi zakon, nije samo za Jevreje. On je za čovječanstvo! Subota je stvorena za čovjeka-ne za Jevreje samo. Efežani su bili Neznabožci. Ali oni su prihvatili Hristovo jevanđelje, i oni su se pokajali, vjerovali-poštovali. Oni su postali Hrišćani.

Ovim Neznabožackim-rođenim Hrišćanima, Pavle je pisao: “Za to se opominjte da vi koji ste negda po tijelu Neznabožci bili...Da bi ste u ono vrijeme bez Hrista, odvojeni od društva Izrailjeva, i bez djela u zavjetima obećanja, nade ne imajući, i bezbožni na svijetu: A sad u isusu Hristu, vi koji ste nekad bili daleko, blizu postadoste krvlju Hristovom... Tako dakle više niste tuđi i došljaci, nego zivite sa svetima i domaći ste Bogu” (Efescima 2:11-19).

NEZNABOŽCI NISU ISKLJUČENI

Postati obraćeni Hrišćanin, jedan mora biti, duhovni, Izraelac! Soasenje, koje je navedeno ranije, jeste za “svakoga koji vjeruje najprije Jevreinu, i Grku” (Riljanima 1:16). Ali zar nisu Neznabožci isključeni iz Starog Ugovora? Nisu!

Što je Bog dao Izrailju to je bilo i za Neznabožce također. Subota je bila i za Neznabožce, isto kao i za Izrailj! Želiš dokaz evo ga! Neznabožci su mogli doći po želji u zbor (Ctkvu) Izrailja-i mnogi jesu. Isto kao što su ranije živjeli u Egiptu; “...i drugih ljudi mnogo otide sa njima” (2. Mojsijeva 12:38). Oni su bili Neznabožci.

U zapovjesti za održavanje Pashe, Bog je rekao: "A kad bi kod tebe neko sjedio tuđin (Neznabožac) i htio bi svetkovati Pashu Gospodnju, neka mu se obrežu svi muškarci, pa onda neka pristupi i svetkuje je, i neka bude kao rođen u zemlji" (2. Mojsijeva 12:48). Opet, stih 49: "Zakon jedan da je rođenom u zemlji i došljaku koji sjedi među vama". Stalno su Neznabošci mogli doći i postati građani Izrailja. Hiljadama, jesu! Sad neka prorok Isaija, u proročanstvu za naše vrijeme, sada, kaže tebi da li je Subota za Jevreje samo.

SUBOTA ZA NEZNABOŽCE DANAS.

Isus Hristos je rekao da je Subota stvorena čovjeka radi. Ne za Jevreje samo-ne za Izrailj samo-nego za sve ljude. Ona je bila stvorena za Adama! Ona je stvorena za čovjeka u 20 vijeku i u 21 vijeku. Sad pročitaj Isaijevo proročanstvo! Isaija 56:1. Vidi, prvo, da ovo dolazi od Vrhovnog autoriteta! "Ovako veli Gospod..." Ovo je tvoj autoritet-nastavlja "...pazite na sud i tvorite pavdu, jer će skoro doći spasenje moje, i pravda će se moja objaviti".

Ovo je vrijeme na koje se proročanstvo odnosi. Jer će skoro doći spasenje moje? Kada će se njegova pravda objaviti? To je razjašnjeno u Jevrejima 9:27-28. Razumi ovo: "i kao što je ljudima određeno jednom da umru, a po tom sud: Tako se jednom Hristos prinese, da uzme mnogijeh grijeha; a drugom će se javiti bez grijeha na spasenje onima koji ga očekuju".

Hristos će donjeti spasenje, kada se On pojavi drugi put! Bolji prevod od djela posljednje rečenice bi bio: "i onima bez grijeha koji ga traže, pojaviće se drugi put za spasenje". Prerađeni Međunarodni Prevod (Revised Standard Version) kaže ovako: "Tako se i Hristos jednom žrtvova da nosi grij mnogih, pojaviće se drugi put, ne da dijeli grijeha, nego da spasi one koji ga rado očekuju".

Kada će Hristovo spasenje doći? Ovo je razjašnjeno također u Otkrivenju 12:10, "i čuh glas veliki na nebu koji govori: sad posta spasenje i sila i carstvo Boga našega, i oblast Hrista njegova". Ovo govori o drugom Hristovu dolasku! I Isus je rekao: "i evo doći ću skoro, i plata moja sa mnom, da isplatim svakoga po djelima njegovim" (Otkrivenje 22:12).

Vrijeme: Hristova drugog dolaska!

Takvo vrijeme Isaijeva proročanstva jeste preda sam Drugi dolazak Hraita. Vrijeme, onda, jeste sad-Danas!

Sad vidi što Hristov, Vrhovni Autoritet, kaže: "Blago čovjeku koji tako čini, i sinu čovječijem koji se drži toga čuvajući Subotu da je ne oskrvni, i čuvajući ruke svoje da ne učini zlo. I nek ne govori tuđin (Neznabožac) koji pristane uz Gospoda: Gospod me je odlučio od svoga naroda" (Isaija 56:2-3).

Vidi ovo! Neka ni jedan Neznabožac iz 20-og vijeka, sada, koji se obratio i udružio sa Gospodom Isusom Hristom, ne govori da ga je Hristos odvojio od Božijeg naroda Izrailja. Ne, Subota nije znak da bi odvojila Neznabožce od Izrailja. Neznabožci nisu odvojeni!

Nastavlja stih 6, i 7: "A tuđin (Neznabožac) koji pristane uz Gospoda da mu služi i da voli ime Gospodnje, da mu budu sluge koji god drže Subotu da je ne oskrvne i drže zavjet moj. Njih ću dovesti na svetu goru svoju, i razveseliću ih u domu svojemu molitvama..."

Ovo je dokaz pozitivan!

Ovo je nešto što se ne može pobiti "Ovako veli Gospod".

Subota je napravljena za čovjeka-za čovječanstvo-ya Neznabožce isto kao i za Izrailj. Bog je napravio Subotu zakonom vječnim-(2. Mojsijeva 31:12-17). To je vječni zakon, neprekidan, od koljena do koljena, za Izraeljčane. Njihova generacija nije izumrla. Vječnost nema kraja. Izraeljčani su postali Hrišćani kroz Hrista, isto kao i Neznabožci. Izrailjski Hrišćani su obavezni da održavaju Subotu.

Ali što je sa Neznabožcima? I oni moraju da je održavaju. Oni postaju Izrailjčani, duhovni, kad prime Božiji Duh sveti i postanu stvarno obraćeni Hrišćani. Bog nema jedan put za Jevreje, a drugi put za Neznabožce. Hristos nije razdvojen! Bog ne gleda ko je ko! Mi smo svi jedno u Hristu.

GLAVA ŠESTA

ZAŠTO SU IZRAILJ I JEVREJI POKORENI?

Kakav je bio grijeh Jevrejima, koji je toliko puta spomenut u Carevima i Dnevniku, odnoseći se na istoriju Izrailja? Kakav god da je grijeh za Izrailja takav je i za Neznabožce! Bog ima razlog zašto je on postavio svoj zakon u pogon. Taj razlog je bio veselje-radost. Svaki plač i ljudski bol-svaki rat-svaka stvarčica ljudske patnje i tuge, jeste rezultat grijeha. Grijeh uzima čovjeku radost, veselje i napredak.

Bog voli živa bića. Stoga on mrzi grijeh zato što je grijeh ljudski neprijatelj! Bog kažnjava za grijeh! Ali svako uzima grijeh olako-ako ti misliš da Bog ne vidi, i kažnjava za grijeh-ti onda treba da shvatiš, sad što je bog uradio sa svojim Izrailjom narodom zbog kršenja Njegove Subote!

ZAŠTO SU JEVREJI PALI U ROPSTVO?

Da li znaš zašto je kraljevstvo Izrailja bilo napadnuto od Asirije, pobjeđeno, odvedeno iz svoje zemlje kao roblje 721-718 B.C? Znaš li zašto je kraljevstvo Jude kasnije pokoreno i onda razasuto po cijeli svijetu? Oba Doma Izrailja dobili su nacionalnu kaznu i izagnazo su iz svoje zemlje zato što su skrvnili Božiju Subotu.

Da li to ima ikakvog smisla? Svakako da ima smisla za Boga! I On nam kaze da se on nije promjenio-On je isti juče, danas i do vijeka! (Jevrejima 13:8).

Prvo, vidi zašto je Judeja napadnuta, osvojena od Navuhodonosora, i odvedena u Babilonsko ropstvo u doba 604-585 B.C. Sedamdeset godina poslije zarobljenja odnoseći se na Jeromajevo proročanstvo (Jeremija 29:10) mnogi iz Doma Judina vratili su se u Svetu Zemlju da ponovo podignu Hram, i uspostave bogosluženje tamo. Prorok Nemija nam kaže zašto su oni bili odvedeni u ropstvo 70 godina ranije: "U to vrijeme vidjeh u Judeji gdje gaze u kacama u Subotu i nose snopove natovarene na magarcima, i vino i smokve i grožđe i svakojake toware, i nose u Jerusalim Subotom: i prekori ih onaj dan kad prodavahu žitak...Za to prekori glavare Judine, i rekoh im: kakvo je to zlo što činite te skrvnite Subotu? Nisu li radili tako i oci vaši, te Bog naš pusti na nas i na ovaj grad sve ovo zlo? I vi još umnožavate gnjev na Izrailja skrvneći Subotu" (Nemija 13:15-18)

Evo ti sad na prostom jeziku!

Skrvnjenje Subote bio je jedan od najglavnih razloga Judinog ropstva! To je bilo toliko važno Bogu da je On kaznio svoj vlastiti narod sa ovako teškom nacionalnom kaznom-poraz u ratu-odvedeni sa svoje zemlje, i učinjeni slugama u tuđoj zemlji!

Grijeh je označen od Boga kao prestup njegovog zakona (1. Jovanova 3:4). Njegov zakon kaže: "Sjećaj se Subote i drži je svetu... sedmi dan je Subota Gospodu Bogu". Raditi Subotom, oskrvniti je vlastitim traženjem-zadovoljstva, i radom, i.t.d. jeste veliki grijeh, kažnjiv sa vječnom smrću (Rimljanima 6:23).

DOM JUDIN JE UPOZOREN.

Dom Judin bio je bez izgovora. Oni su bili upozoreni od proroka. Vidi ovo upozorenje od Jeremije: "Ovako veli Gospod; čuvajte se da ne nosite breme u Subotu... i nikakvog posla ne radite, nego svetkujte Subotu, kao što sam zapovjedio ocima vašim... Ako me ne polsušate, govori Gospod, i nosite bremena na vrata ovoga grada u Subotu; onda ću raspaliti oganj na vratima njegovijem, koji će upaliti dvore Jerusalimske i ne će se ugasiti" (Jeremija 17:21-22, 27).

To je bilo upozorenje. Dom Judin nije ga čuo. Sad vidi što se dogodilo! "A desetog dana petog mjeseca godine devetnajste carovanja Navuhodonosora cara Babilonskog dođe u Jerusalim Nevuzaran zapovjednik stražarski, koji je služio caru Babilonskom. I popali Dom Gospodnji i dom carski i sve domove u Jerusalimu; sve velike kuće popali ognjem" (Jeremija 52:12-13).

Kad Bog upozori kazna je sigurna!

ZAŠTO JE IZRAILJ PORAŽEN?

Sad vidi što se dogodilo drugoj naciji Izrailju, kraljevini Izrailja, 117, godina prije Judinog pada. Bog je postavio izbor ovim ljudima za vrijeme Mojsije, mnogo ranije nego što su se oni podjelili u dvije nacije. Prvo vidi ovo u 3. Mojsijevoj.

“Nemojte graditi sebi idola ni likova rezanije... da im se klanjate; jer ja sam Gospod Bog vaš. Držite Subote moje, i svetinju moju poštuju; ja sam Gospod (stih 1-2). U davanju sledećeg obećanja za poslušnost, ili kaznu za neposlušnost, u ovom ključnom proročanstvu, samo su dvije zapovjesti spomenute-jedna protiv idolopoklonstva a druga protiv skrvljenja Subote.

Vidi kako su one važne: “Ako uživite po mojim uredbama, i zapovjesti moje uzdržite i usćinite...” Bog im je obećao veliko bogastvo, narodni mir i nacionalnu nadmašenost koje bi se bilo razmnožilo svjetskom nadmašenošću (stih 1-2).

Ali, kaže Bog (stih 14-33) ako oni odbiju da žive po njegovim zapovjestima, da će oni biti izloženi raznim bolestima, i zarazama, izgubiti sav napredak ya 2520 godina, bi će napadnuti, pobjeđeni, i izagnati iz njihove zemlje kao robovi u zemlju njihovih neprijatelja. Sada sjeti se da je Bog napravio specijalni vječni ugovor s njima uključujući Subotu (2. Mojsijeva 31:12-17). Subota je učinjena nacionalnim znakom sa kojim će pravi Bog biti označen i poznat njima, i sa čime će oni biti označeni kao njegov narod.

Poslije podjele u dvije nacije-kada je kraljevina Izrailj postavila Jerovoama za kralja, prvu stvar što je ovaj kralj uradio jeste, uspostavio je idolopoklonstvo i skrvljenje Subote. Kako ih je Bog i upozorio, ovo je prouzrokovalo nacionalnu invaziju od neprijatelja-kralja Salmanasara Asirskog, poraz, ropstvo, i početak odvođenja u Asirsko ropstvo 721-718 B.C.

Sada vidi što je prorok Jezekilja kazao povodom svega toga. Jezekilji je Bog dao poruku Dimu Izrailjevu (ne Domu Judinu). Jezekilja je bio sa Židovima u ropstvu, poslije njihove propasti, više od 100 godina poslije propasti Izrailja.

U to vrijeme Asirija je bila pobjeđena od kralja Babilonskog. Veliki dio Asirijanaca poslije su napustili tu zemlju sa obala Kaspiskog Mora i odselili se sjevero-zapadno, na pokon smjestivši se u zemlji zvanj Nemačka danas.

Narod Doma Izrailjeva (skupa sa Elamljanima današnji Slaveni p.p) također su se odselili sjeverno-zapadno preko Evrope. Ali oni se nisu smjestili u Nemačkoj. Oni su prosužili dalje Sjeverno i Zapadno-i u Zapadnu Evropu-Francusku, Belgiju, Holandiju i Skandinavske predjele i Britansko ostrvo-gdje su oni i sada do današnjeg dana, izuzev plemena Manasije, koje je mnogo kasnije odselio se u Ameriku.

Prorok Jezekilja bio je zadužen da “ide” gdje je on bio, među Jevrejima, Domu Izrailjevu. “Idi i govori Domu Izrailjevu” kaže Bog (Jezekilja 3:1) ali Jezekilja nikada nije odnio tu poruku Domu Izrailja. On nije mogao. On je bio u ropstvu. Ali on to njima nosi danas, sa sredstvom zapisanim u Bibliji-i sa činjenicom da se to prenosi tome istom narodu danas preko Plain Trut brošure i Sutrašnjeg Svijeta prenosnim programom!

To je proročanstvo! To je poruka za naš narod danas! Ti je čitaš sada!

Neka ti Bog pomogne da je i ti čuješ!

PROROČANSTVO ZA NAS, DANAS!

Govoreći prvo o starom Izrailju, Bog je rekao, kroz Jezekilju 20: “i izvede ig iz zemlje Egipatske, i odvedoh ih u pustinju. I dao sam im uredbu svoje, i objavi im zakone svoje, koje ko vrši živ će biti kroz njih. I Subote svoje dadoh im da su znak između mene i njih da bi znali da sam ja Gospod koji ih posvećujem” (stih 10-12).

Vidiš, site riječi su upotrebljene zakon-vječni ugovor Subote iz 2. Mojsijeve 31:12-17: “Ali se odvrže od mene Dom Izrailjev u pustinji, ne hodiše po mojim uredbama, i zakone moje odbaciše... i Subote moje grdno oskrvniše” (stih 13). Onda je Bog molio njegovu djecu, generaciju kasnije. Vidi!

“Nego rekoh sinovima njihovijem u pustinji: ne idite po uredbama otaca svojih i ne držite se njihovije zakona, i ne skrvnite se gadnijem bogovima njihovijem. Ja sam Gospod Bog vaš, po mojim uredbama hodite, i moje zakone držite i izvršujte; i Subote moje svetkujte da su znak između mene i vas, da znate da sam ja Gospod vaš” (stih 18-20).

Vidiš li i ovo!

Cjelokupni izražaj ovdje jeste između Božijih uredbi, osude i Subote na drugoj ruci, i njihovih otaca drukčije subote, zakoni i sudovi. "Ali se odvrgoše od mene i sinovi", produžuje Bog, kroz proroka Jezekilju. "Subote moje oskrvniše..." (stih 21).

Onda što je Bog uradio na pokon-generaciji poslje? On ih je razjurio, po narodima, u ropstvo i sužanjstvo (stih 23). Ali zašto? "Jer zakone moje ne izvršavaše, i uredbe moje odbaciše i Subote moje oskrvniše, i oči im gledaše za gadnijem bogovima otaca njihovih" (stih 24). Radi Toga! Da li to ima stvarno veze?

Ali sada, produžuje se ovo čudnovato proročanstvo! Vidi proročanstvo za nas danas! Govoreći o ovome, moguće ove generacije ili sledeće, u našem vremenu, ili našeg naroda, Bog kaže: "Tako ja bio živ, govori Gospod, Gospod, rukom krepkom i mišicom podignutom i izlivenijem gnjevom carovaču nad vama" (stih 33).

Izraz, "Izlivenijem gnjevom" odnosi se na sedam posljednjih nevolja u samo vrijeme Drugog dolaska Hristova (usporedi Odkrivenje 16:1). Vrijeme kada će Isus vladati nad nama na kraju njegova Drugog dolaska. Onda tako, to je proročanstvo za naše vrijeme!

Svako proročanstvo u Bibliji pokazuje gdje naš narod (Izrailj) će biti, na Drugom povratku Hrista, i buduća velika seoba nazat u Svetu Zemlju, opisuje ih u ropstvu i sužanjstvu još jednom. Proročanstvo produžuje: "i izvešću vas iz naroda, i sabraču vas iz zemalja po kojima ste rasejani... Izlivenijem gnjevom. I odvešću vas u pustinju tih naroda (buduća seoba-Jeremija 23:34-35) i ondje ću se suditi s vama licem k licu" Jezekilja 20:34-35).

Vidiš to! Ove riječi govori Hristos! On će opet biti na zemlji u osobi! I onda će se on suditi sa našim narodima licem k licu. To će se uskoro dogoditi tebi i tvojim voljenima. Vrijeme je da se probudiš u brzo, i sasvim ozbiljno razmotriš o ovome!

Možda te samo jedan usamljeni glas upozorava. Ali i Bog je upotrebio samo jedan glas da upozori svijet u Nojevo vrijeme-jedan jedini glas u Ilino vrijeme-i jedan glas u vrijeme Jovana Krstitelja, a poslije njegova zatvora, u osobi personalno od Hrista samoga! Ako se oslonjaš na veličinu grešnog naroda, pretrpićeš njihovu kaznu skupa sa njima!

Vidi sada kako će se On suditi s njima! "Kako sam se sudio sa ocima vašim u pustinji zemlje Egipatske, tako ću se suditi s vama, govori Gospod, Gospod.... I odlučiću između vas odmetnike i koji odstupaju od mene i poznaće te da sam ja Gospod (stih 36-38).

Kako se on sudio s njima? "Svetite moje Subote, umjesto vaših očeva, tako da znate da sam ja Gospod". I onda kako ćemo mi znati da je on Gospod? Sa njegovim znakom Subote! Pročitaj stih 42-44 u tvojoj vlastitoj Bibliji! On kaže za naš narod, kad ne budu više buntovnici, koji će onda držati njegovu Subotu, i opomenuće se puteva svojih i svije djela svojih, kojima se oskrvniše sa skravljenjem Subote! Ovo je ozbiljna pouka! To je riječ Božija upućena tebi!

GLAVA SEDMA

JELI NEDJELJA IGDJE SPOMENUTA U NOVOM ZAVJETU.

Riječ "Nedjelja" nigdje se ne pojavljuje u Bibliji. Ali izražaj "prvi dan sedmice" nalazi se u Novom Zavjetu. Ono se pojavljuje samo na osam mjesta. Stoga ne će uzeti mnogo vremena da se ispituju ovi zapisi koji obugvačaju ovu frazu. Ako je dan promjenut sa Biblijskim autoritetom-ak Hrišćani nađu bilo koji Biblijski autoritet da označava Nedjelju kao "Dan Gospodnji" danas-onda mi moramo pronaći taj autoritet u jednom od ovih osam zapisa.

Da priznamo u samom početku, pošto je sedmi dan sedmice čisto zaveden i uspostavljen kao Biblijsak Subota, do vremena respeća, da tu nema Biblijskog autoriteta za Nedjeljno održavanje dok ne nađemo čisto jasno od ovih osam Novog Zavjeta zapisa. Sad ih pronađimo pažljivo, iskreno, bogomoljno.

DAN POSLIJE SUBOTE

1). Matej 28:1, "A po večeri Subotnom na osvitak prvog dana sedmice dođe Marija Magdalena i druga Marija da ogledaju Grob". Ovo je prvo mjesto u Bibliji gdje se

“prvi dan sedmice” spominje. Matej je pisao ove riječi kroz nadahnuće svetog Duha, šest godina poslije osnivanja Novog Zavjeta Crkve. Zapis kaže da poslije Subotnog dana to se približavalo prema (Grčkon) prvom danu sedmice. Tako ovaj zapis, moramo priznati, govori nam jasno da poslije tri dana i tri noći poslije svega tiga bila je ukinuta i da je jamačno “pribijena na krst”, Subota je bila dan prije prvog dana sedmice-još uvijek sedmi dan sedmice.

Jedan point ovdje je čisto dokazan. Mnogi nam govore da zapovjest Subote jednostavno je bila “jedan dan sedmice”-da nije morala biti sedmi dan sedmice, već sedmi dan vremena. Oni tumače da nedjelja, početak jednog dana od sedmice, ispunjava zapovjest. Ali ovdje je zapis u Novom Zavjetu nadahnut od Duha svetoga šest godina poslije početka Novog Zavjeta Crkve, sastavljeno na prostom jeziku da, tri dana poslije svega ukinuća, subota je ostala i bila je sedmi dan sedmice-dan prije prvog dana sedmice. To toliko je dokaz, i treba ostati rješeno za uvijek za one koji iskreno traže i priznaju Biblijski autoritet. Ali, da li je taj dan promjenut kasine?

2). Marko 16:2, “i vrlo rano u prvi dan sedmice dođoše na grob oko sunčanog rađanja”. Ovo Markovo tumačenje oko rađanja sunca postaje grubo. On je pisao oko deset godina poslije raspeća. Ovaj prvi dan sedmice, također, bilo je “poslije završetka Subote” odnoseći se na stih 1.

Tako i ovaj zapis potvrđuje istu stvar kao i ovaj gore-da prvi dan sedmice nije bilo to vrijeme (tri dana poslije raspeća) Subota, već dan poslije Subote. Subota, je onda, još bila sedmi dan sedmice.

PROSTI DAN SEDMICE

3). Marko 16:9, “A Isus ustavši prvi dan sedmice javi se najprije Mariji Magdaleni, iz koje je istjerao sedam đavola”. Ovaj zapis govori o pojavi Isusa Mariji Magdaleni poslije istog dana-dan poslije Subote.

Ništa ovdje ne zove prvi dan sedmice Hrišćanskom Subotom, moramo priznati. Ništa ovdje ne zove to “Dan Gospodnji”. Ništa ovdje ne slavi nedjelju ni ti Bog kaže da je nju posvetio. Ništa ovdje nama ne govori da je održavamo. Ništa je ovdje ne odvaja ne odvaja kao spomen na vaskrsnuće, ili bilo koju drugu svrhu. Nema zapovjesti ili primjera za odmor na ovaj dan-nema autoriteta za održavanje Nedjelje ovdje.

4.) Luka 24:1, “A u prvi dan nedjeljni dođoše vrlo rano na grob, i donesoše mirise što pripraviše, i neke druge žene s njima”. Ovaj zapis opet nam govori isti slučaj već zapisat od Mateja i Marka, i pokazuje nam da na prvi dan sedmice ove su žene došle da obave posao prostog sedmičnog dana. Poslije odmora u Subotu, “odnoseći se na zapovjesti”. Pošto čitamo u stihu prije ovoga, “Vrativši se pak pripraviše mirise i miro; i u Subotu dakle ostaše na miru po zakonu”. Možemo reći da ove žene nisu znale da su zapovjesti ukinute? Ne, mi ne možemo, pošto ovaj zapis nije zapisan od žena, već nadahnut svetim duhom. Bog je znao da zakon nije ukinut. I ovo je pisano oko trideset godina poslije osnivanja Bovog Zavjeta Crkve! Bog je nadahnuo direktnu izjavu da “Odmor” ovih žena u Subotu bio je u skladu sa zapovjestima, takva izjava nebi bila moguća ako bi zapovjesti bile ukinute.

Ovaj zapis, onda, opisuje Nedjelju kao obični radni dan, tri dana poslije raspeća, i to nam dalje potvrđuje da u to vrijeme zapovjest za odmor u Subotu nije bio ukinut.

5). Jovan 20:1, “i u prvi dan sedmice dođe Marija Magdalena na grob rano, još dok se nije bilo rasvjetlilo, i vidi da je kamen odvaljen od groba”. ”vo je pisano oko nekih 63 godine poslije raspeća, jeste samo Jovanovo tumačenje, opisujući istu posjetu grobu. To potvrđuje činjenice gore.

JELI OVO BIO VJERSKI ZBOR ZA PROSLAVU VASKRSNUĆA?

6). Jovan 20:19), “A kad bi veče onaj prvi dan sedmice, i vrata bijahu zatvorena gdje su se bili njegovi učenici skupili od straha Jevrejskog, dođe Isus i stade na sred i reče im: ‘Mir vam’. Sada da ovo ispitamo pažljivije, pošto neki govore da je ovo bio vjerski obred sazvan u namjeri za proslavu vaskrsnuća.

Ali vidi ovo da je to prvi dan sedmice koji je slijedio Subotu. To je bila Isusova prva mogućnost da se pojavi pred svojim učenicima. Za tri i po godine dana On je

stalno bio s njima, na sve dane sedmice. Njegov sastanak sa njima, sam po sebi, ne može uspostaviti nikakav dan kao Subotu.

Da li su se oni okupili da proslave vaskrsnuće, tako zavodeći Nedjelju kao Hrišćansku Subotu u slavu vaskrsnuća? Zapisi nam govore da su se oni okupili od "straha Jevrejskog". Jevreji su im uzeli i raspeli gospodara. Oni su se bojali. Vrata su bila zaključana od straha-možda čak i zaprečena. Zašto su se oni onda okupili? "Iz straha Jevrejskog", odnoseći se na zapis, i zbog toga što su oni šivjeli zajedno u gornjoj sobi (Djela Apostolska 1:13). Oni se nisu okupili da bi proslavili vaskrsnuće, pošto oni još nisu vjerovali da je Isus vaskrsno (Marko 16:14; Luka 24:37, 39, 41). Ništa u ovom zapisu ne označava ovaj dan "Subotom" ili "Danom Gospodnjim", ili nekom svetom titulom. Ništa ovdje ne odvajaju, da taj dan bude svet. Nema tu ovlaštenja za promjenu Božije zapovjesti.

GOSPODNI DAN VEČERE-ILI RADNI DAN, KOJI?

7). Djela Apostolska 20:7, "A u prvi dan sedmice kada se sabraše učenici da lome hljeb, govorio im je Pavle, jer je htio sutra dan da pođe, i proteže besjedu do pola noći". Ovdje, na poslijetku našli smo jedan vjerski okup na prvi dan sedmice. Ali to nije bio Nedjeljni dan zбора! Vidi, Pavle je produžio sa govorom do ponoći. "i bile su mnoge svijeće gore u sobi gdje smo se bili skupili". To je bilo poslije zalaska sunca, pred noć, prvog dana sedmice. Sad u to vrijeme prvi dan sedmice nije započeo u ponoć, kao što je to slučaj danas. On počima, završetkom sedmog dana na zalasku sunca. Kroz Rimski svijet tog doba, i kroz nekoliko stotine godina kasnije dani su se završavali na počinku sunca.

Običaj početka novog dana u ponoć odpočeo je mnogo kasnije. Stoga ovaj sastanak, Pavlovog govora, uzelo je početak vremena ono što mi danas zovemo Subota večere-to nije bio zbor Nedjelje uopšte. Vidi prevod sa Današnjeg Engleskog Prevoda, tačno prevedeno sa nadahnutog Grčkog prevedenog zapisa: "U subotu večere okupili smo se zajedno za zajedničku večeru. Pavle je govorio narodu, i produžio je govor do pola noći, pošto je imao namjeru da odputuje sutra dan".

ZAŠTO JE PAVLE ZAOSTAO?

Ajde, sad, da uzmemo kraj konca pripovjetke odnoseći se na ovaj zapis. Počecemo od stiha 6; "A mi se odvezosmo poslije dana beskvasnih hljebova iz Filibe, i dođošmo k njima u Troadu za pet dana, i ondje ostasmo sedam dana".

Pavle i njegovo društvo bili su u Troadei sedam dana. Njegovo društvo odputovalo je brodom u večere. Pavle je ostao iza njih za večere rastanka. On je tu govorio do pola noći, "Jer je trebao da odputuje sutra". U svitanje-rađanjem sunca Nedjelja rano-Pavle je otišao (stih 11).

Sad vidi što je njegovo društvo uradilo. "A mi došavši u lađu odvezosmo se u As, i ondje smo htjeli uzeti Pavla; jer tako je zapovjedio, želeći sam da ide pješice. I kad se sastasmo s njim u Asu, uzemosmo ga, i dođošmo u Mitilinu" (stih 13-14).

Pavlovo društvo je plovilo okolo poluostrva do oko 120 kilometara morske pučine dok, je Pavle, prečacem pješice prešao oko 20-30 kilometara. On je bio brži prečacom pješice nego oni ploveći okolo oko zaliva što je Pavlu dalo mogućnost da se zadrži malo dulje poslije njihova odlaska za rastanak slušbu i posjetu.

Sad možeš li vidjeti što se u stvari dogodilo? Pavlovo društvo je veslalo i plovilo dok je Pavle pričao u Subotu večere, sve do pola noći-na prvi dan sedmice.

Oni su odplovili u Subotu večere, kada je Subota prošla. Pavle je ostao za posljednju službu i rastanak. Onda, u svanuće Nedjelje rano, Pavle je krenuo pješice, pješačeći svojih 20-30 kilometara iz Troada do Asosa! On je čekao dok Subota prođe za ovaj pješački put-dobar dan teškog rada, ako si ikad probao! On je to uradio na prvi dan sedmice! Opet obični radni dan.

ŠTA "LOMITI HLJEB" ZNAČI?

Zar ovaj zapis ne govori, kako to danas mnogi tvrde, da su učenici stalno bili na okupu svakog prvog dana u sedmici? Nipošto! Na prvom mjestu, oni ništa ne govore

o bilo čemu da se radi svakog prvog dana sedmice. Ono se odnosi na događaj ovog praktičnog prvog dana sedmice samo. Ono nam ne govori o nikakvom običaju, već o slučaju Pavla i njegova društva završavajući sedam dana posjetu i prolazeći kroz grad.

Isus je zapovjedio održavanje "Gospodnje Večeri" kao dio Pashe, na početku godišnjeg "Dana Beskvasnih Hljebova". Nije više bilo potrebno klati jagnje i jesti ispečeno meso od Pashinog jagnjeta, poslije Hrista, naše Pashe, koji je ubijen za nas. Ipak Pasha je zavedena vječno (2. Mojsijeva 12:24).

Na njegovoj posljednoj večeri Pashe, Isus je zamjenio vino kao simbol njegove krvi, umjesto krvi zaklanog jagnjeta. On je zamjenio beskvasni hljeb za pečeno meso jagnjeta kao simbol njegova tijela, slomljenog za nas. Učenici su produžili sa održavanjem Pashe svako godine, ali sad u smislu "Večeri Gospodnje"2 upotrebljavajući vino i hljeb kao spomen (1. Korinćanima 11:24) na Hristovu smrt (stih 26), pokazujući na njegovu smrt sve do njegovog dolaska opet. Oni su produžili sa održavanjem beskvasnih Hljebova praznik (Djela 20:6).

Te godine oni su održavali praznik Beskvasnih Hljebova i "sabor" službu u Filipima odakle su došli u Troadu za pet dana i tu su ostali sedam dana. Kada se završila Subota, na zalasku sunca, "na prvi dan sedmice... kada se sabraše učenici da lome hljeb".

Narod zamišlja da ovo označava primanje pričesti. Ali vidi malo bolje! Pavle je govorio, i produžio do ponoći. Oni nisu imali mogućnost da stanu i "lome hljeb" do kraja govora. Kada je Pavle "stigao opet"-poslije povratka u život jednog koji je pao sa trećeg sprata- "i lomio hlje i jeo" (stih 13).

Vidi ovo! "lomio hljeb i jeo". Ovo lomljenje hljeba nije bio pričest-to je bio prosti ručak. Po starinskim običajima hljeb se nije rezao nožem već lomio rukama i djelio. Još se i sada upotrebljuje u tom smislu čak i u nekim djelovima Amerike.

Vidi sada Luka 22:16, kada je Isus uspostavljao večeru Gospodnju, večerajući sa svojim učenicima. On je rekao, "ja vam kažem da je od sada neću jesti dok se ne svrši u carstvu Božijemu". Ipak, dan poslije njegova vaskrsnuća, poslije hoda sa dvojicom svojih učenika u Emausu, "...uze hljeb i blagoslovi ga prelomi i dade im" (stih30). Ovdje je Isus "lomio hljeb" ali to nije bila Gospodnja večera koju je on rekao da je neće jesti opet. To je bio obični ručak-"sjede da ruča".

Vidi Djela 2:46, učenici, "svaki dan bili su zajedno u molitvi u crkvi, i lomili si hljebove po kućama, i primali su hranu sa radošću i prostoti srca". Ovdje je opet "lomljenje hljeba" značilo jesti ili jelo. Ne na prvi dan sedmice već svakodnevno.

Opet, kada je Pavle imao brodolom na putu za Rim, mornari su postili iz straha. Ali Pavle je molio sve da jedu, govoreći: "Četnaesti je dan kako čekate i ne jedući živite ništa ne okusivši. Zato vas molim da jedete: Jer je za vaše zdravlje... i rekavši ovo uze hljeb, i dade hvalu Bogu pred svima, i prelomivši stade jesti" (Djela 27:33-35). Ovdje je Pavle prelomio hljeb i dao neobraćenim mornarima, koji su bili gladni.

Istina je, nigdje u Bibliji nema izražaj "lomljenje hljeba" ili "lomiti hljebove" ne označava održavanje "Gospodnje Večere". U svim ovim zapisima to jednostavno znači, prosto jesti hljeb. Stoga, kad mi čitamo u djelima 20:7,11 "kad se skupiše učenici da "lome hljeb" i kako je Pavle "prelomio hljeb i jeo" mi znamo kroz tumačanje zapisa da se samo to odnosi na jelo kao potrebnu hranu, a ne pričesni obred.

KAKVO JE BILO OVO SAKUPLJANJE?

Dolazimo sada do osmoga i posljednjega mjesta gdje se izražava "prvi dan sedmice" zapisan u Bibliji.

8). "Svaki prvi dan sedmice neka svaki od vas ostavlja kod sebe i sakuplja koliko može, da ne bude zbiranje kad dođem" (1. Korinćanima 16:2).

Često vidimo ovaj navod zapisan na zahtjevnoj koferti na klupama po crkvama, i bilo nam je govoreno da ovaj zapis postavlja prvi dan sedmice kao vrijeme uzimanja crkvenog priloga za Božiji rad, plaćanje sveštenstva, i.t.d.

Da odpočnemo sa prvom rečenicom i u stvari uhvatimo pravu namjeru značaja ove rečenice. "A za milostinju svetima, kao što sam uradio po crkvama galilejskim

onako i vi činite. Svaki prvi dan sedmice neka svaki od vas ostavlja kod sebe i sakuplja koliko može, da ne bivaju zbiranja kad dođem”.

Ovo govori o sakupljanju-ali za koga-zašto? Vidi ovo! Ne za sveštenstvo ni za jevanđelje-već “sakupljanje za svete”. Siromašni sveti u Jerusalimu trpjeli su sušu i glad. Njima nisu bile potrebne pare, već hrana. Vidiš da je Pavle dao upustva drugim crkvama. Sad vidi njegovo upustvo Rimljanima:

“A sad idem u Jerusalim služeći svetima. Jer Makedonija i Ahija učiniše dragovoljno neku porezu za siromahe svete koji žive u Jerusalimu... kad ovo dakle svršim, i ovaj im plod zapečetim, poćiću preko vas u Španjolsku” (Rimljanima 15:25-28).

Ah, dali si shvatio ovo? To nisu bile pare, već voće koje je bilo zapakovano za brodarinu siromašnim svetima u Jerusalimu! (Grčka riječ može značiti žito, vino, i drugi proizvod koji se ne mogu lako pokvariti).

Sad se vratimo u 1. Korinćanima 16: Pavle je govorio o brigi i sakupljanju za siromašne svete. Na prvi dan sedmice svako od njih je izdato naređenje da rade-ŠTO? Vidi ovo, da li to kaže metni srebrenjak na tanjir poslije službe i crkvi. Svakako da NE!

To kaže, “neka svaki od vas ostavlja kod sebe”. Vidiš to! Sabira, skuplja, sakuplja sam-kod kuće” Ne u crkvenoj kući-sakuplja on-kod kuće.

Sad zašto? “da ne budu zbiranja kad ja dođem”. Čovjek sakuplja voće iz voćnjaka-on sakuplja povrće iz bašte, da se stavi u skladište. Stavljati novac na sabirački tanjir u crkvi, ili dati pare u koferti ne može se zvati sakupljanje, već dar ili dobrovoljni prilog.

Vidi dalje: “A kad dođem, koje nađem za vrijeme one ću s pismom poslati u Jerusalim ako bude vrijedno da i ja idem, poći će samnom” (stih 3-4).

Očevidno da je bilo potrebno nekoliko ljudi da nose skupljenu robu, skupljenu i spremljenu za Jerusalim. Ako bi to bio desetak ili dar za sveštenike ili za širenje jevanđelja, Pavle je mogao nositi pare sam.

Da, još jednom, posljednji i zadnji zapis u Bibliji gdje nailazimo na “prvi dan sedmice” je spomenut, to je u stvari radni dan-sakupljanje ževježnih namirnica i stavljanje u skladište. To je trebao da bude prvi dan sedmice, odmah čim bi Subota prošla.

NIJE BIBLISKI AUTORITET.

Tako, napokon, smo uz iskreno ispitivanje vidjeli da ni jedan od ovih zapisa ne govore da “Prvi dan Sedmice” nije odvojen kao dan odmora. Ni jedan nije svet, i prozvan subotom ili bilo kakvom drugom svetom titulom. U svakom slučaju prvi dan sedmice bio je radni dan.

Ni u jednom od njih nije bilo vjerskih okupa i propovjedanja održanih u vremenu koje mi zovemo Nedjelja. Ni u jednom od njih mi ne možemo naći ni jedan trunak Bibliskog autoriteta za održavanje Nedjelje! Tu nema nikakvih zapisa u Bibliji o slavljenju vaskrsnuća u Nedjelju.

Ponekad u otkrivenju 1:10 upotrebljuje se kao Bibliski autoritet nazivajući Nedjelju “Dan Gospodnji” to nam kaže: “Bijah u duhu u dan nedjeljni, i čuh za sobom glas veliki”. Ali ovdje ne kaže “Prvi dan sedmice”, ili “Nedjelja” jer “dan” ovdje je samo nazvan “Gospodnji dan”.

Kao činjenica, tu ne govori ni o jednom danu sedmice nakon svega, već o “Danu Gospodnjem”-vremenu buduće gladi, uznemirenja perđ sam dolazak Hrista, i o Mileniju. Ovo je vrijeme Otkrivenja. Ali, ako neko hoće da se prepire, i nastoji na ovom zapisu učvršćujući određeni dan sedmice, on bi trebao da razgleda druga mjesta da vidi koji dan Biblija zove “Dan Gospodnji”. Pošto ovaj zapis ne označava ni jedan dan sedmice.

Ali Isus je rekao da je on Gospodar Subote, i ako je on Gospodar od tog dana, onda taj dan pripada njemu, i to je njegov dan, i stoga je Subota “Dan Gospoda” (Marko 2:28). Isaija 58:13 naziva Subotu (sedmi dan sedmice) “Moj sveti dan” govori Gospod. Tako, Subota je “Dan Gospodnji”.

U originalnoj zapovjesti, u 2. Mojsijevoj 20:10, čitamo: “A sedmi je dan Subota Gospodu Bogu tvojemu”. Ni moj ni tvoj dan. Nedjelja je moj dan. Isto i ponedjeljak, i

svaki drugi sedmice dan, za moj rad i moju potrebu. Ali sedmi dan nije moj dan-on je Gospodnji! On pripada njemu, i On ga je posvetio, i zapovjedio da ga mi održavamo takvim. Mi nemamo nikakvo pravo da ga upotrebljujemo u našu svrhu i korist. To je njegov dan!

PRVA SUBOTA NOVOG ZAVJETA

Sad da ukratko razgledamo Novi Zavjet da vidimo koji dan je Pavle držao i učio Neznabožce obraćene da ga drže? Vidi koji dan Pavle i Varnava su upotrebljavali za propovjedanje jevanđelja Neznabožcima:

1). Djela 13:14-15, 42-44, "A oni otišavši iz Perge dođoše u Antiohiju Pisidejsku, i ušavši u zbornicu u dan Subote i sjedoše. A po čitanju zakona i proroka poslaše starješine k njima govoreći 'ljudi braćo! Ako je u vama riječ utjehe za narod, govorite'".

Onda se Pavle ustao i govorio, propovjedajući im Hrista. "A kad su izlazili iz zbornice Jevrejske, moljahu Neznabožci da im se ove riječi u dugu Subotu govore".

Pošto je Pavle propovjedaio "blagodat Božiju" (stih 43) ovdje je bila mogućnost da on ispravi ove Neznabožce, i da im kaže da je Subota ukinuta. Zašto je on trebao da čeka cijelu sedmicu, sa namjerom da propovjeda Neznabožcima iduće Subote?

Ako bi tada već bio dan promjenut u Nedjelju, zašto onda Pavle nije im rekao da ne trebaju čekati cijelu sedmicu, nego da dođu odmah sledećeg dana, Nedjelju, bio je zgodan dan za propovjedanje? Ali vidi što je Pavle rekao. "A u drugu Subotu sabra se gotovo sav grad da čuje riječ Božiju". Ovdje je Pavle čekao cijelu sedmicu, preskačući Nedjelju sa namjerom da im propovjeda Subotom.

NEZNABOŽCI SU SE OKUPLJILI SUBOTOM.

2). Djela 15:1-2, 14-21: Prouči ove zapise pažljivo. Neki su došli iz Judeje u Antiohiju, učeći Neznabožce da se moraju obrezivati i držati Mojsijev zakon da bi se spasili. Prilično velika rasprava odpočela je između njih Pavla i Varnave. Na ovoj raspravi bilo je odlučeno da Pavle i Varnava odu u Jerusolim kod apostola i starješina povodom ovoga pitanja.

Na sastanku u Jerusalimu, Jakov je donio odluku. "Zato ja velim" rekao je on (stih 19-20) "...nego da im se napiše da se čuvaju od prihoda idolskih i od kurvarstva i od udavljenog, i od krvi". On nije rekao da oni ne moraju održavati Deset Zapovjesti. Deset Zapovjesti nije ni bilo na dnevnom redu rasprave-već obredni zakon obrezanja, koji je podpuno različit zakon. On je jednostavno spomenu četiri zabrane, koliko je zapisano u Djelima. Ali drukčije oni nisu morali održavati Mojsijev zakon.

Ali, ipak zašto im je trebalo pisati ove rečenice ili upustva? Vidi ovo! "...Jer Mojsije ima od strarijih vremena u svijem gradovima koji ga propovjedaju, i po zbornicama čita se svake Subote" (stih 21).

Dali vidiš to? Zakon Mojsijev-prvih pet knjiga Biblije-jeste učeno po sinagozima svake Subote. Apostoli su pisali samo te uredbe, pošto su Neznabožci obraćeni išli u crkvu Subotom. Oni su čuli Božiji zakon čitali i razrađivali ga svake Subote u sinagogu i nisu im bila potrebna druga upustva. To pokazuje da su obraćeni Neznabožci počeli da održavaju Subotu, i išli u crkvu tog istog dana! I pismo apostola nije ih ukorilo zašto održavaju Subotu.

Ovo je od velikog značaja, pošto Neznabožci nikad nisu držali Subotu. To je ono nešto što su Neznabožci počeli raditi poslije njihova obraćanja pod učenjem Pavla i Varnave.

SUBOTA U FILIBI

3). Djela 16:12-15: Ovdje nalazimo Pavla i Silu u Filibi. "i u onom gradu ostasmo nekoliko dana. I u Subotu iziđosmo u grad k vodi gje je bila bogomolja; i sjedošmo i govorišmo sa žemama koje su bile na okupu, i jedna bogobojazna žena po imenu Lidija, iz grada Tiatirskog, koja je prodavala skerlet, slušaše; i Gospod otvori srce njezino... i ... ona se krsti".

Ovdje opet Pavle i njegovo društvo čekali su do iduće Subote, i onda su ponove otišli u bogomolju, i propovjedali, i ova žena, vjerojatno iz Neznabožaca, bila je obraćena. Zapisi nam govore da je to bio običaj da se tamo okupljaju Subotom, i to je bio običaj Pavlov i njegova društva da idu na mjesto bogomolje i da tamo služe kad Subota dođe.

PAVLE JE RADIO NA DANE SEDMICE I DRŽAO SUBOTU.

4). Djela 18:1-11: “A po tom se odluči Pavle od Atine i dođe u Korint i nađe nekog Jevrejina, po imenu Akilu, rodom iz Ponta... sa ženom... i dođe k njima. I budući da je bio istog onog zanata, ostade kod njih da radi, jer je bio ćilimarskog zanata. I prepiraše se u zbornicama svake Subote, i nagovarашe Jevreje i Grke”.

Kada bi mogli naći bar jedan zapis u Novim Zavjetu davajući dobar dokaz za održavanje Nedjelje kao što nam ovi pokazuju Subotu, onda mi bi trebali također imati Biblijski autoritet za tako nešto! Ovdje je Pavle radi na sedmične dane, ali je išao u bogomolje i učio Neznabožce kao i Jevreje svake Subote.

Stoga zapovjest kaže: “Šest dana radi i svrši sve poslove svoje”, isto kao što kaže “Sjećaj se Subote dana, i drži je svetu”. Ima mnogo zapovjesti koje govore da se radi za šest dana isto kao da se odmara na sedmi dan. I ako bi taj dan bi promjenjen, Pavle bi radio Subotom, s namjerom da ide u crkvu i uči svake Nedjelje. Ali ovdje on radi svaki dan i ide u crkvu da uči svake Subote-ne samo jednom praktičnom prilikom-to kaže svake Subote.

On je propovjedaо Hrista i jevanđelje o carstvu. I kada bi se Jevreji rasrdili i počeli da psuju, on se okerene i napusti Jevreje podpuno, i onda produži dalje da uči Neznabožce (stih 6). I osta tamo godinu i šest mjeseci (stih 11)-radeći sedmičnim danima-propovjedajući Neznabožcima samo-svake Subote!

Kako veći dokaz izjava mi možemo tražiti?Kakav jači Biblijski dokaz treba od ovoga. Prema pravoj Suboti Novog Zavjeta? Za godinu i pola Pavle je produžio da radi sedmičnim danima-šest-dana-uključujući Nedjelju-i propovjedajući Neznabožcima isključivo svake Subote! Svakako to je bio njegov običaj i navika! Svakako da bi on mogao raditi ako bi Subota bila ukinuta, ili zamjenuta.

Ovim Neznabožcima rođenim u Korintu, Pavle je naredio: “Ugledajte se na mene, kao i ja na Hrista” (1. Korinćanima 11:1). I Pavle “po običaju svojemu uđe k njima, i tri Subote razgovara se sa njima iz pisma” (Djela 17:2). To je bio njegov način, njegov običaj, kao smo vidjeli sa obilnim dokazima cjelokupno sa osamdeset i četiri Subote Pavle je dokazao da ih je održavao.

Da li je on slijedio Isusa sa ovim? Zašto, svakako! Isus “po običaju svojemu... uđe u sinagog na dan Subote” (Luka 4:16). To je bio Hristov običaj. Pavle ga je slijedio, i zapovjedio je Neznabožcima da ga slijede, kao što je on slijedio Hrista.

GLAVA OSMA

IZVANREDNA ISTINA O HRIŠĆANSKOJ ZAJEDNICI

Sada vidi drugi važan razlog zašto samo na pravu Subotu može biti dan za okupljanje pravih Hrišćanskog društva. Isus Hristos je rekao u Jovanu 15:, “Ja sam čokot a vi loza” (stih 5). Rečeno nam je da budemo u njemu (stih4), ili, duhovno, mi ne možemo ništa uraditi, loza ne može ništa roditi ako nije na panju.

SVETO DRUŠTVO

Sledeće, vidi sad osnovu Hrišćanskog druženja, 1. Jovanova 1:”Što vidjesmo i čusmo to javljamo vama da i vi s nama imate zajednicu; a naša je zajednica s Ocem i sa sinom njegovijem Isusom Hristom”.

...Ako mi govorimo da imamo zajednicu s njim, i hodimo u tami (to jest, ne držimo zapovjesti), mi lažemo, ne radimo istinu: Ali, ako hodiš u svjetlu (živimo od svake riječi iz Biblije kao naš put života, izvršiooci njegovog zakona, ne samo slušači-biti poslušni), kao što je On sam u svijetu, imamo zajednici jedan sa drugim, i krvi Isusa Hrista, sina njegova, očiscava nas od svakoga grijeha” (1. Jovanova 1:3-7).

Mi možemo imati pravu Hrišćansku zajednicu samo onda kada pojedini Hrišćanin je sa Hristom, i Ocem-kao loza s vinogradom. Što onda udružuje mnoge grane sa jednog vinograda na drugi? Kad se ljudi sastanu na njihov vlastiti zakazani dan, pokušavajući da se povežu u jednu crkvenu zajednicu. Hristos nije sa njima u toj zajednici. On se nikad neće priključiti k njima toga dana. Oni su kao mnoge grane loze odsječene od panja, pokušavajući da se povežu jedna s drugom.

Sad, kako mi znamo da je Isus Hristos prisutan na njegovoj Suboti? Na taj dan On se odmorio, i počinio. Na taj dan dok se odmarao, On je blagoslovio taj dan-On ga je odvoio za svetu upotrebu i svrhu kao njegov dan-On ga je blagoslovio i posvetio kao sveto vrijeme. Ali kako ga je On posvetio?

Sjeti se, ja sam ti pokazao jasno mnogo ranije, isto kao ona zemlja gdje je Mojsija stajao, blizu goreceg grma (2. Mojsijeva 3:1-5), bila je sveta zemlja-za to što je Hristovo prisustvo bilo tamo, i Hristovo prisustvo čini svetim gdje je god i što je god On-isto kao i mi što možemo biti sveti ako, i samo ako, je Hristos prisutan, sa Duhom svetim, jer sa nama-tako Hristovo prisustvo Subotom pravi to mjesto svetim.

Kad je Gospod Starog Zavjeta, Riječ (Grčki Logos) (Jovan 1:1-3) postao kao ljudsko biće (stih 14) i dobio ime Isus Hristos, nekih 4000 godina kada se odmarao u punom smislu u Subotu, stavljajući svoje prisustvo u nju (1. Mojsijeva 2:1-3), On još uvijek drži svoju Subotu, i prisustvuje u njoj (Luka 4:16) "po svom običaju". On se nije promjenio. Isus Hristos je isti danas (Jevrejima 13:8).

Tako njegovo prisustvo na njegov dan, isti dan kao i tada. Kada Božija vlastita djeca, svaki ujedinjen u Hristu i sozi, poslušni-okupljeni na njegov sveti dan, oni su u stvari zajedno sa Hristom. On je tu, među njima, u Duhu! I onda se Hristos pridruži k njima u zajednici skupa s Ocem!

Kad se narod okupi Nedjeljom, Hristovo prisustvo nije u tom danu. Ti se možeš prepirati koliko god želiš da si u pravu, rađe nego se predati ovoj istini, ali ovo je istina koja će te osuđivati kada se suočiš sa Hristom na sudu!

MOŽEŠ LI SLUŽITI HRISTU UZALUDNO?

Onda što je sa narodom ili crkvenim grupama koji se okupljaju u Nedjelju-ili Petkom? Slušaj i pazi! Tvoja Biblija kaže: "Bog je Duh, i koji mu se mole, duhom i istinom treba da mu se mole" (Jovan 4:24). Što nam crkve ovoga svijeta govore? "Moli se Bogu kako ti to naleže tvoja savjest". To je suprotno onome što Bog kaže!

Kako se ti moliš Bogu duhom i istinom? Šta je istina? Isus je rekao jasno: "Njegova riječ je istina". Božije riječi su Biblija. Biblija dava odobrenje samo za Subotu kao Božiji sedmični sveti dan za zajedničko okupljanje i molitve. Biblija je Božiji autoritet! Čiji autoritet ljudi imaju za Nedjelju? Moliti se Bogu u duhu i istini jeste ali moliti mu se kako, i kad (onako kako okupljeni zbor smatra). On kaže svojim riječima, šta je ta istina!

Bog je sam odvojio jedan dan samo dan koji ga označava kao Tvorca! On ga je odvojio za blagoslov! Za naš fizički odmor! Za duhovnu obnovu! I na taj dan kad mi prestanemo da radimo, koji je on odvojio kao "Sveti sabor" (2. Mojsijeva 23:2-3), koje znači zahtjev okupljanja, na čiji okup naše prisustvo se zahtjeva. To je taj dan kada je njegovo sveto prisustvo tu, također. On ga je posvetio kao dan za zajedničku molitvu zajedno na dan koji označava Boga kome se mi molimo. Ni jedan drugi dan ne može ispuniti tu veliku i veličanstvenu svrhu!

Da, Bog ima razlog za Subotu-i svrhu u njoj. Oni koji se okupljaju i mole se Bogu i našem Gospodu Isusu Hristu u bilo kom drugom smislu, ili vremenu Božija riječ kaže da mu se ne mole u duhu i istini. Bog ne prihvata njihove molitve.

Da li ti shvaćaš da je Hristos sam rekao ne samo da možeš priznati njegovo ime i zvati sebe Hrišćanom, i u stvari moliti mu se-ali sve uzalud? Još uvijek ne "spašen"?

Sad čuj lično ove Hristove riječi: "No uzaludo me poštuju učeći naukama, zapovjestima ljudskim, jer ostaviše zapovjesti Božije a drže običaje ljudske... dobro ukidate zapovjest Božiju da svoj običaj sačuvate" (Marko 7:7-9).

Okupljati se na bogoslužbu u Nedjelju nije ništa drugo već tradicija ljudska-i paganska tradicija pored toga! Oni koji odbacuju Božije zapovjesti, ne slušaju Božije zapovjesti da drže njegovu Subotu svetom, jeset kriv čineći grijeh, i takva su održavanja podpuno uzaludna!

NIJE "JEVREJSKA" SUBOTA

Ipak, usprkos svim ovim zapisima i cjelokupnoj Bibliji-usprkos direktnoj zapovjesti Božijoj-čovjek je čuo ili čiao da se Subota zove "Jevrejska Subota" toliko puta da će se njegov um pobuniti odmah: "da, sve je ovo u Suboti sveto-o ugovoru Subote, nema nikakve veza sa mnom; to je sve za Jevrejski narod-ja sam Neznabožac"!

O da, i te kako ovo važi za tebe! Isus Hristos je rekao, "Subota je stvorena za čovjeka"-za cijelo čovječanstvo! Sjeti se? Ona je bila stvorena kada je i čovjek bio stvoren-u vrijeme Adama! Tada nije bilo Jevrejskog naroda!Bog svemoguća nema jedan ugovor za Jevrejina a drugi za Neznabožca.

Ni jedan neznabožac ne može postati Hrišćanin dok ne postane Izraelćanin-pročitaj Efescima 2:11-22. Bog kaže kroz apostola Pavla Neznabožcima: "Tu nema Jevrejina ni Grka... pošto smo svi jedno u Hristu. I ako ste (Neznabožci) vi Hristovi, onda ste sjeme Abrahamovo, i po obećanju našljednici" (Galatima 3:28-29).

Nigdje se ne može naći takav izraz kao "Jevrejska Subota" u Bibliji. To je podrugljivo, prezirno, oholi nadimak. Do je došlo od non-Hrišćana "vukova u ovčijem runu" kako ih je Hristos opisao. Oni imaju namjeru da zavedu sa pravljnjem osude protiv pravoga Boga. To je uvredljiv, sraman, zavodljiv izraz upotrebljen od zavodilaca, pogrešnih proroka, i uzdržitelja paganske doktrine i običaja protivno Božijim riječima.

To nije jezik Biblije! Čak, možda mnogi od onih koji su čitali ovo bili su u prerasudi sa tim oholim nazivom koje je teško za tvoje um da shvatiš, i prihvatiš, prostu istinu tvoje Biblije. Pročitaj ponove Efescima 2:11-12. Ti treba da budeš Izraelac da bi se spasio! Čuo si mnogo o lažnim i pro-zapisanim naukama vodeći se predpostavkom spasenja da je samo za Neznabožce.

Nije tako!

Sva obećanja data su Izrailju. Zašto? Slušaj, i pročitaj pažljivo, i razmisli! Svi narodi svijeta otišli su protiv Boga, pogrešnom paganskom vjerom. U ovako jednom Bogo-odbačenom svijetu, Bog je podigao, od djeca Abrahamove, Isakove i Jakovljeve, u danima Mojsije specijalnu naciju da bude njegova nacija-da budu svjetlo nevjernim Neznabožcima. Nauzged, to isto ime Neznabožac znači bezvjernik.

Bog je dao svojoj specijalno izabranoj naciji svoj pravi put života-i njima je dato obećanje koje obuhvaća spasenje (Rimljanima 9:4). Ali, kad se jedan Neznabožac pokaje, prizna Hrista i primi Duh sveti, onda on postane duhovni, Izraelćanin, dijete Abrahamovo, i nasljednik obećanja (Galatima 3:28-29).

Spasenje je od Jevreja (Jovan 4:22). Spasenje, je ipak za svakoga ko vjeruje (u živu vjeru, ne mrtvu vjeru)-Jevrejima najprije, i, kroz Hrista, također Neznabožcima (Rimljanima 1:16). Ti ne možeš imati spasenje dokle god ne postaneš, duhovni Jevrejin (Rimljanima 2:28-29)! Svakako, kroz neposlušnost, svi prirodno rođeni Izraelci odsječeni su od obećanja i Božijeg spasenja-ali ga oni mogu primiti kao i svi ostali, kroz Hrista (Rimljanima 11:17-18, 23, 26).

Tako pravi hrišćanin će odbaciti iz svog srca tu prerasudu i mržnju prema Jevrejima.

JE LI HRISTOS U VAMA?

Još jednom, da li to ima ikakve veze koji je dan, ili da li ga mi održavamo? Biblijsko tumačenje jednog Hrišćanina jeste onaj jedan koji je dobio dar Božije Duha svetoga, i vodi ga Duh Božiji. U drugoj riječi, Hristos je u tebi, jeste tvoja nada slave (Kolašanima 1:27).

Duh sveti je životno-davanje Duha koji dolazi lično od osebe Oca, i od Hrista! Sveti duh ne stavlja u tebe samo ljubav, silu, vjeru, i život Vječnog Hrista-već također um hristov (Filipljanima 2:5). To znači, doslovno, da je Hristos lično u tebi-ne u osobi, već u Duhu (Galatima 2:20). Isus Hristos je spasitelj koji doslovo uđe u nas-u naš um-da nas očisti i da nas spasi iz unutra!

To znači da Isus Hristos živi svojim životom u nama! Ili, u drugoj riječi, to znači da mi dozvoljavamo Hristu da živi našim životom! Sad ako je Isus Hristos u tebi (a ti

nisi iskreno obraćeni Hrišćanin sve dok on nije) oće li On, u tebi, oskrvniti svoj vlastiti dan, i održavati paganski dan? Nemoguće!

Isus Hristos nije se promjenio. On je isti, juče, danas, i vječno (Jevrejima 13:8). To je bio Hristos koji je stvorio Subotu! To je vječni (Jhvh) koji je postao Hristos koji je govorio Izrailju na tu istu Subotu (2. Mojsijeva 16:). To je bio Hristos koji se odmorio na tu istu Subotu! To je bio isti taj Hristos koji je održavao Subotu po svom običaju (Luka 4:16).

Isus Hristos je stalno stavljao svoje prisustvo u svoj vlastiti sveti dan! Onda, ako je Hristos u tebi-On, u tebi, ne može držati nikakav drugi dan! I kada si ti pročitao istinu u ovoj brošuri, sad se izvlačiš, ili buniš, i odbijaš da držiš Hristov sveti dan, onda sa njegovim nepogrešivim autoritetom, kažem ti da On nije u tebi!

To je tako mnogo ozbiljna stvar!

Bog dava svoj Duh sveti samo onima koji ga slušaju (Djela 5:32). Uslov za primanje Duha svetoga kao Božiji dar su: Pokajanje, i krštenje (Djela 2:38). Grijeh je prestup Božijeg zakona (2. Jovanova 3:4). Taj zakon jeste Duhovni zakon (Rimljanima 7:14). Kazna ovog zakona jeste smrt-za vječnost (Rimljanima 6:23).

Cetvrta zapovjest toga zakona zapovjeda da se ti sjećaš Subote dana, i da ga svetkuješ svetim! To također kaže, sedmi dan, ne Nedjelja prvi dan. Subota je vječnog Boga! I to je sedmi dan sedmice- dan prije prvoga dana sedmice (Matej 28:1).-ne kakav god bio drugi sedmi dan-ni jedan sedmi dan od sedam dana. Tu nema rupe! Tu nema izbjegavanja, za one koji ne slušaju! Božiji zakon je sproveden automatski. Bogu nije potrebna policija da te uhvati! Tu nema ljudskog suda sa 12 lažnih i lako zavodljivih porotnika.

Ne, tu nema bježanja. To je svemogućí Bog sa kojim ti imaš posla, povodom svih ovih pitanja! Bog je ljubav!Bog voli čovječanstvo. Bog voli tebe! Bog je stvorio svoju Subotu svetom sa namjerom-da održi tebe i njegovom društvu! Njegov znak je ljubav. Treba ta ljubav da se održi.

To zahtjeva duhovnu ljubav da bi se ispunio duhovni zakon. Niko nije rođen sa tom ljubavi. Bog je zabadava poklanja tebi-svoju vlastitu ljubav, "izlevenu u srca naša Duhom svetijem" (Rimljanima 5:5). Kad se predaš, pokajš, uzvjeruješ, Bog obećava svoj Duh svima. Njegov Duh dava tebi duhovnu ljubav da izvršuješ njegov zakon!

To je u stvari jako divno!

To te drži u Hristovom vlastitom društvu-usko povezano. To stavlja na tebe njegovo obezbeđenje, čistu savjest, radost, bogat život! "Ali", jedan može još da pogovara, "kako ja mogu da živim, ako ne mogu čak ni naložiti jednu vatru u Subotu, ili čak jesti moju hranu"?

Da razumijemo tu stvar!

Zabrana protiv "sakupljanja drva" ili "loženja vatre" Subotom bio je dio podatka civilnom i obrednom zakonu Mojsijevu-nije dio od Deset Zapovjesti Duhovnog zakona!

Zbog prestupa-to jest, pošto je duhovni zakon prekršen-Bog je dodao, 430 godina poslije Abrahama, kroz Mojsiju, materijalni i fizički zakon obreda i ceremonija (Galatima 3:16-19). To je bio fizički zakon, uključujući prinosenje žrtava. To je bila zamjena Hristovog žrtvovanja i Duha svetoga, koji nije bio dat Starom Izrailju. Sveti Duh, daje nam, sada, silu i moć da možemo slušati. Ovi obredi i žrtve sastoje se od fizičkog rada-stvari da se rade, ujutro, u podne i u večer-da ulijeva u njih naviku poslušnosti!

Zašto?

Zato što su se oni protivili! Fizički obredi učili su ih poslušnosti. Stoga su oni bili "učitelji" sve do Hristovog dolaska (Galatima 3:24). Kada je stvarnost stigla (Hristos i-dan Duha svetoga), ta zamjena je završena. Zapovjest Subote je duhovna zapovjest. To je povezano sa našom zajednicom, okupom i služenje Bogu. To nam ne zabranjuje naše redovne sedmične dane rada ili posla koji nam omogućavaju zaradu-naš posao, naše zanimanje.

Ali Subota je stvorena za čovjeka-kao blagoslov čovjeku! Ona je stvorena za užitak-duhovnu obnavljanje, u blagoslovenoj zajednici i razgovorom sa Hristom! Isus Hristos održavao je Subotu dok je živio ljudskim životom na zemlji. I sva četiri Jevanđelja su posvećena zapisima kako nas On uči da održavamo Subotu.

Fariseji u Isusovo vrijeme držali su nekih 65 strogih uslova "DA" i "NE" kako su njihovi sveštenici zvali da učine Subotu "jaram ropstva". Isus je odbacio ova ljudska pripisana pravila u stranu.

Subotom On i njegovi učenici prolazili su jednom prilikom kroz kokuruze. Učenici su kidali klipove i jeli zrno. Fariseji su se žalili. Ali Isus ih je ukorio-govoreći da je to pravilno raditi mali rad i skupiti malo hrane ili skuvati jelo za jelo Subotom. Ovo ga je spotaklo da im kaže, "Subota je stvorena za čovjeka, a nije čovjek Subote radi" i da im također saopšti da je on gospodar od Subote-i stoga je Subota "Dan Gospodnji"!

Isus je liječio bolesne Subotom. Ovo On nije radio da bi zaradio za svakodnevni život. To je bio dio milosti-i ljubavi. Isus je rekao da se dobro može raditi Subotom. On je rekao da je pravilno izvaditi magare iz jame Subotom-ali mnogi bi danas ubacili siromašnog magarca u jamu samo da rade Subotom. Isus očekuje od nas da upotrebimo mudrost i pravicu-i da budemo poštteni!

Mnogi, koji su čitali ovo do sada, reći će-"ja ne mogu održavati Subotu.Izgubiću svoje radno mjesto". Dozvoli da ti kažem nešto! Poznato mi je na stotine takvih slučajeva! To zahtjeva živu borbu za poslušnost Bogu! Možeš li mu vjerovati, čak sa svojim radnim mjestom? U koliko ne možeš ne bi se kladio za tvoju priliku da ćeš moći izbjeći Ognjeno Jezero.

Nikad nemoj pitati svoga poslovođu možeš li imati Subotu voljno. Upotrebi malo mudrosti-i moli se Bogu za pomoć. Onda kaži svome poslovođi, mirno i iskreno u pozitivnom vladanju, da si doznao da vrijeme u Petak po zalasku sunca i Subote po zalasku sunaca je napravljeno sveto vrijeme od Boga, i da ti je On zapovjedio da ih držiš svete. Da ti je žao u koliko se pokazu neke nezgode i neprilike prema njemu bilo kojim putem-ali da ti nećeš više moći raditi u tom razdoblju vremena.

Kaži mu drugarsk, i odlučno kaži mu da ćeš raditi u Nedjelju u koliko mu odgovara. Od stotine takvih iskustva pronašao sam da devet od deset nisu izgubili radno mjesto. Ako se prije moliš, i tražiš od Boga iskreno da ti dade milost i uslugu u očima tvoga poslovođe, i onda mu reci čvrsto ali ljubazno i lijepo, da je teško za poslovođe da se mješaju u tvoje vjersko vjerovanje!

Devet od deset nisu izgubili radno mjesto, kako su vjerojatno i očekivali. I onaj jedan od deset koji jesu? Skorom uvijek, nađu čak bolje radno mjesto. Ti moraš imati povjerenje u Boga! Ovo je gdje ti moraš pomješati živu vjeru sa poslušnošću. Na kraju, sjeti se još jednom, Bog je odredio što je grijeh-on traži od tebe da odlučiš da li ćeš grijesiti ili slušati.

SADA TO JE OD TEBE

Sad je sve od tebe. Dao sam ti riječ Božiju iskreno. Znam da nije popularna. To nije popularno kako ti većina govori. Ali sad znadeš! Bićeš osuđen što ćeš učiniti sa ovim znanjem. Moraš donjeti odluku svojevoljno. Pobuna znači kazna vječnom smrti. Bog neće spasiti osobe, nad kojima on ne vlada.

Ti trebaš izabrati između Božijeg puta, i ljudskog puta koji On zove pogrešno "Hrišćanstvo". Moja odgovornost se završila sa ovim govorom k tebi. Govorio sam glasno. Podigao sam svoj glas. Rekao sam ti tvoj grijeh povodom svega ovoga. Bog te poziva na pokajanje. Ali On te neće siliti. Ti moraš sam donjeti odluku, i što posiješ to ćeš požeti!

Bićeš spašen kroz milost, ali Bog postavlja uslov. Ti se moraš pokoriti tim uslovima, i primiti veličanstvenu milost-ili se pobuniti, i platiti smrtnom kaznom-za vječno.

GDJE I KAKO ODRŽAVATI SUBOTU?

Često puta, kad ljudi doznaju za Subotu, oni traže neku vjersku grupu da joj se priključe. Ali to nije dovoljno samo da se sastaneš sa bilo kojom vjerskog grupom koja možda priznaje "Rasparavu Subote". To ne znači da su oni prava Božija Crkva. Bog nam zapovjeda da tražimo tijelo-rad-koji je podpomognut od Boga.

Tu samo postoji jedna takva crkva! Koja radi rad Božiji. To je, kako je Isus rekao da će biti "malo stado", proganjani, mrženi od svijeta. Ali ona ima požrtvovane,

posvećene, preokrenute podpuno naučno sposobne i određene sveštenike u svim djelovima svijeta-spremnih da te posjete, da dođu k tebi u kuću, da odgovore na bilo koje pitanje o Suboti, da ti razjasne Bibliju-u koliko ti želiš!

Ali ni jedan neće te posjetiti, u koliko ti svojevolumno i drage volje ne pozoveš ih. Ali, ako ti, svoje dobrovoljno, želiš znati mnogo više o istoj Crkvi koju je Isus Hristos osnovao, i vodi je još i danas-ako želiš da postavljaš pitanja o tome, zašto ne bi zatražio personalnu posjetu?

Mi bi možda bili u mogućnosti da imamo jednog Božijeg sveštenika da te posjeti uskoro. Stotine i Stotine-da, hiljade i hiljade-se obraćaju-njihov se život mjenja-sa ovim Božim radom. Kroz program Svijet Sutra koje se prenosi preko TV širom svijeta, Kroz Plain Truth mjesečnik, Ambasadorske Gimnazije dopisna škola, i sveštenike Božije Svjetske Crkve.

Neki, ne shvaćaju da jedan od Božijih vlastitih sveštenika može doći i razjasniti, i odgovoriti na pitanja, i postati članom crkve ovog svijeta. Ti sam po sebi ne možeš biti član prave Crkve Božije-svemogući Bog staviće te u nju. Vagni pažljivo činjenice, lično u svojoj Bibliji. Onda donesi odluku i preduzmi korak koji ti Bog pokaže.

Preveo Ilija Korac.

Kraj.